

THE
SAYAMPOO

(MAGAZINE OF THE KARAINAGAR HINDU COLLEGE)

DIAMOND
JUBILEE
NUMBER

1890—1950

DECEMBER, 1950.

Jewels made to order

For Latest Designs

IN

Jewellery

Remember

"YAPPAN"

ESTD. 1900.

K. Arumugam Pillai & Son,

MANUFACTURING JEWELLERS,

JAFFNA.

Tele { grams : YAPPAN.
phone : 118.

K. S. Kanagasabay,
Proprietor.

தற்கால நவீன நகைகளுக்கு சிறந்த இடம்

“யப்பான்”

ஆரம்பம் 1900.

ஆடர் நகைகள் குறித்த நேரத்தில்

அழகாகச் செய்து கொடுக்குமிடம்

க. ஆறுமுகம்பிள்ளை அன் சன்,

நகை வியாபாரம்

64, கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்

தந்தி: “யப்பான்”
போன்: 118.

க. ஆ. கனகசபை,
சொந்தக்காரர்.

Jewels made to order

For Latest Designs

IN

Jewellery

Remember

"YAPPAN"

ESTD. 1900.

K. Arumugam Pillai & Son,

MANUFACTURING JEWELLERS,

JAFFNA.

Tele { grams : YAPPAN.
phone : 118.

K. S. Kanagasabay,
Proprietor.

தற்கால நவீன நகைகளுக்கு சிறந்த இடம்

“யப்பான்”

ஆரம்பம் 1900.

ஆடர் நகைகள் குறித்த நேரத்தில்

அழகாகச் செய்து கொடுக்குமிடம்

க. ஆறுமுகம்பிள்ளை அன் சன்,

நகை வியாபாரம்

64, கன்னாதிட்டி

யாழ்ப்பாணம்

தந்தி: “யப்பான்”
போன்: 118.

க. ஆ. கனகசபை,
சொந்தக்காரர்.

Visit

DAYARAMS

YOUR FAVOURITE SHOP

FOR

"ENCHANTING SAREES"

From :

BENARES, BANGALORE, DACCA,
CALCUTTA, BOMBAY & LUCKNOW.

KOORAI SAREES A SPECIALITY

Plain and Printed Georgettes, Chiffons, Crepes, Satins,
Linen in Hundreds of Varieties.

LADIES'
PLASTIC
CHAPALS

A Large Selection of :-
PLAIN PRINTED & FANCY VOILES,
FABRICS, HAIRCORDS, POPLINS,
LIMBRICS, HOUSE - COAT LINENS,
SUITINGS AND SHIRTINGS.

SWEATERS
AND
BLANKETS

LADIES' VESTS & BRASSIERS.

GENTS' SHIRTS, SOCKS & TIES.

Remember

"DAYARAMS"

54/60, MAIN STREET,

JAFFNA.

Cables for all our Offices : JEWELLERS.

Phone : 161.

எஸ். கே. எஸ். லெப்பை பிரதர்ஸ்,

இலங்கையின் மிகப் பெரிய

நகை வியாபாரிகள்

தங்க
மாளிகை
யாழ்ப்பாணம்

25 வருட எங்கள் சேவையால்

மக்கள் ஆதரவை பெற்றுள்ளோம்.

L. K. S. Lebbay Bros.,

BIGGEST MANUFACTURING JEWELLERS

GOLD HOUSE JAFFNA

BRANCHES:

137, 2nd Cross Street. Colombo 11. ——— PHONE 5658.

145, Big Bazaar Street, Tiruchirappalli ——— PHONE 49.

உங்கள்
நம்பிக்கைக்குப்
பாத்திரமான
நகை
வியாபாரிகள்

ஒடர் நகைகள் குறித்த தவணையில்
உத்தரவாதத்துடன்
செய்து கொடுக்கப்படும்.

ச. த. அ. றஸ்ஸாக்கு அன் கம்பனி
கன்னாடி, யாழ்ப்பாணம்.
S. T. A. RAZZACK & CO.,
46, KANNATHIDY, JAFFNA
Telegrams:— STAR.
NOVEL & NEW DESIGN JEWELS
Are promptly made to order at moderate charges

Give us a trial
before going
elsewhere.

Honesty and
Straight forwardness
our Motto.

எமது புதிய பிரசுரங்கள்

பாட புத்தகங்கள்

மணிவாசகம் 1—7

உபபாட புத்தகங்கள்

கண்ணன்	.....	.....	.....	.....	0 35
இராமாயணம்	.....	.....	.....	.....	0 40
பாரதம்	.....	.....	.....	.....	0 50
அரிச்சந்திரன்	.....	.....	.....	.....	0 30
பொது அறிவு வினாவிடை (3ம் பதிப்பு)	.....	.....	.....	.....	1 10
செந்தமிழ் பயிற்சிமலை	.....	.....	.....	.....	1 10
(3ம் பதிப்பு)					

எஸ். எஸ். சண்முகநாதன் அன் சன்ஸ்
யாழ்ப்பாணம்.

ESTD: 1930 T'GRAMS 'ANANDA' JAFFNA

ANANDA PRINTING WORKS AND BOOK DEPOT

222, KANKESANTURAI ROAD, JAFFNA.

Proprietor:
S. Saravanamuthu

Bankers:
Mercantile Bank, Jaffna

PUBLISHERS,

English and Tamil Booksellers,
Paper Merchants, Stationers,
Rubber Stamp Manufacturers,
Book Binders,
Accountant & Ledger Books

Ananda Calendars & Diaries

every item in

Wholesale and Retail.

JEWELLERS OF DISTINCTION

Dealers in

QUALITY BRILLIANTS

Consult us for the

LATEST DESIGNS IN

ALL KINDS OF JEWELS

Gems & Diamonds our Speciality

orders executed promptly,

V. ARUNASALAMPILLAI,

Kannathiddi, JAFFNA.

NADANA VILAS

EXPORTERS, IMPORTERS

AND

COMMISSION AGENTS,

Dealers in:-

Copra, Paddy & Grains of all kinds

Proprietor:-

K. N. NADARAJAH

Head Office:-

43, K. K. S. Road,
Jaffna.

Branch:-

72, Bazaar Road,
Batticaloa.

Tele { Phone. 112.
Grams. "Nadanam"

R. VELUPPILLAI

—TRANSPORT SERVICE—

KARAINAGAR, VADDUKODDAI, MOOLAI,
CHULIPURAM, CHANGANAI, MANIPAY,
JAFFNA.

லொறியில் சாமான்களை ஏற்றி
யிறக்கின் பலவசதிகளும் உண்டு.

இ.வேலுப்பிள்ளை

சலார் சுருக்கம்

சுணக்கம் இல்லை

நம்பிக்கையான சர்வீஸ்

T.N. LINGAM'S

JAFFNA

THE MOST POPULAR
ESTABLISHMENT
IN
JAFFNA

Sole Agents for:

- MULLARD RADIO RECEIVERS
- GOODYEAR TYRES AND TUBES
- G. E. C. ELECTRICAL ACCESSORIES
- G. E. C. FLOURESCENT LAMPS
- DUCCO SPRAY PAINTS

T. N. LINGAM & SON
248, K. K. S. ROAD JAFFNA

Telephone 108.

Telegrams "Lingam"

N. VAITILINGAM & Co.

General Hardware Merchants,
Engineers & Contractors

K. K. S. ROAD, JAFFNA.

The reputed house for all buildings
Materials, Water-pumps etc.

of high quality

THE LEADING CONTRACTORS
IN THE NORTH

Telegram: ENVAITILIN

Head Office:
38, 3rd Cross Street,
COLOMBO,
Phone No. 2029.

Stores:
Stanley Road No. 6.
K. K. S. Road No. 138.
Phone No. 30.

SRI LANKA BOOK DEPOT

பள்ளிக்கூட மாணவர்களுக்குத்
தேவையான

எல்லாப் புத்தகங்களும்
மிகவும் சகாயமான விலைக்கு
இவ்விடம் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

கொப்பிப் புஸ்தகங்கள், பேனா,
மை, கடுதாசி

முதலிய

சகல பள்ளிக்கூடச்
சாமான்களும்
வாங்கலாம்

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகாலை
யாழ்ப்பாணம்.

Miskeen Tailoring Mart

No. 22, Grand Bazaar
JAFFNA

Prop. M. Miskeen

UP-TO-DATE FASHIONS

STYLISH CUT

EXPERT TAILORING

PROMPT DELIVERY

A TRIAL WILL CONVINCEN YOU

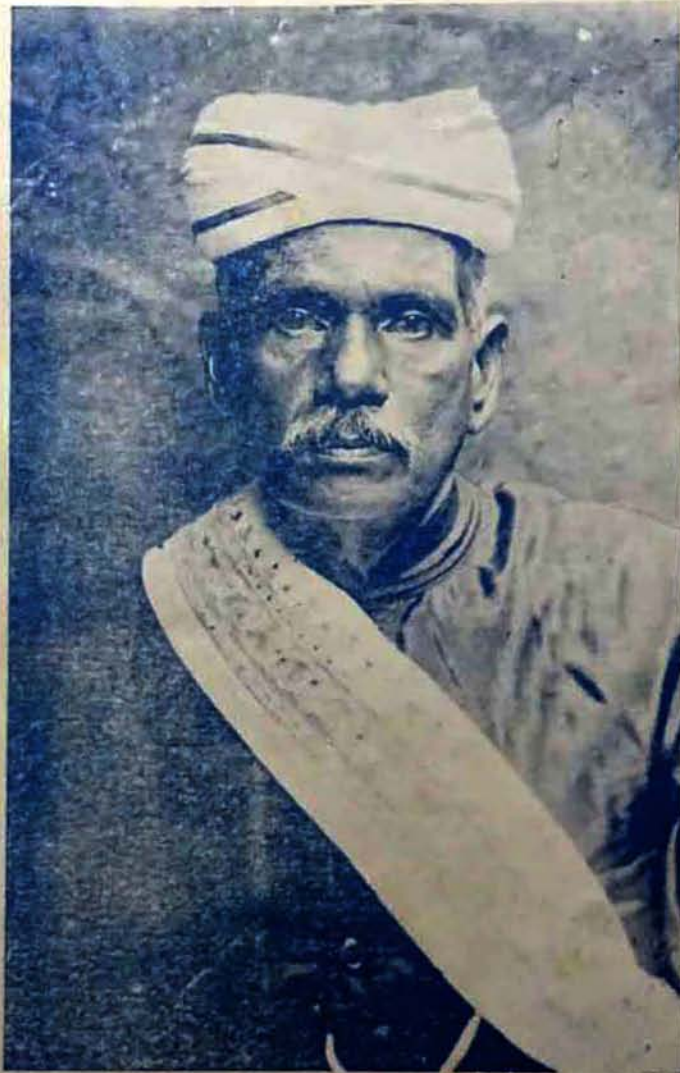

CONTENTS

	PAGE
1. Editorial	1
2. College Notes <i>by the Principal</i>	3
Students Section :	
3. Insect Behaviour and the Human State	6
4. Science in the Service of Man	7
5. Aiyampillai	8
6. Our Community Centre	9
7. A Fantasy	9
8. The Golden Age I look forward to	10
9. A Bit of Biology	11
10. A Butterfly Visit to Kandv	12
11. An Evening by the Light House	12
12. An Island Yarn	13
13. Winston Churchill	14
14. A Picnic at a seaside	15
15. How to Win Friends	15
16. Our Sivan Temple	16
17. By Bus to Jaffna	16
18. Our Prime Minster	17
19. Mad Robin	17
20. வைரலிழா வாழ்த்துப்பா	18
21. நன்றி பாராட்டு to Mrs. N.	19
22. பத்திராதிபர் குறிப்புகள்	20
23. என்ன?	22
மாணவர் பகுதி	
24. நமது கிராமம்	23
25. இலங்கையின் இயற்கையிலோர் செயற்கை	24
26. தற்காலத்திற் தமிழ் இலக்கிய நிலை	25
27. பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா!	26
28. நாசரீக உலகம்	27
29. ஒர் குருவியின் ஏமாற்றம்	28
30. வைரலிழாக் கொண்டாட்டம்	28
31. Diamond Jubilee Memories	31
32. The opening of the Nadarajah Memorial Hall	33
33. The Secretary's Report on the Diamond Jubilee Celebrations	34
34. Review of the work done by the Colombo Committee	36
35. Jubilarians	37
College Activities :	
36. The Report of the Physical Director	38
37. The Senior Lyceum	38
38. The Art and Museum Association	39
39. The Industrial Association	39
40. The Council of Prefects	39
41. Our Scouts	40
42. இந்துவாலிபர் சங்கம்	40
43. The Teachers' Guild	41
44. Fisherman's Life	41
45. List of Prize-Winners in the Crossword Competition	42
46. Statement of Account: The Diamond Jubilee Celebrations	42
47. " " The Diamond Jubilee Fund	43
48. The Playground Fund; Statement of Account of Concert Collections	43

THE FOUNDER

**THE LATE
MR. M. SAYAMPOO**

EDITORIAL

THIS IS THE SECOND NUMBER OF OUR magazine. The first appeared in December 1949. In August this year we celebrated the Diamond Jubilee of the foundation of this school, and therefore this issue appears as a Jubilee Number—perhaps a somewhat pretentious title for a magazine not yet quite out of its swaddling bands, if one should judge by age alone. However, old age by itself, or a long tradition is not always a sign of maturity, nor the lack of it a mark of inferiority. It would be interesting in this context to examine how much honour and glory one should associate with a far-flung genealogical tree. Should one claim the reverence due to old age without the achievements of youth? Sometimes old age becomes even synonymous with senility. Schools and institutions are not alone in claiming honour on the strength of a long tradition. Nations have claimed homage to their ancient civilizations, as if the invention of a bullock cart centuries ago should be remembered and honoured in the age of the motor car. And kings and royal dynasties have demanded allegiance, and even worship, on the strength of their lineal ancestry. The Emperor of Japan, for instance, claims descent from the sun, whereas the majority of mankind cannot hope to trace back further than the monkey. The sun undoubtedly is a

venerable ancestor, though a trifle hot in the tropics. No other monarch on earth can rival that traditional glory, unless perhaps the native rulers of certain Indian states who trace their ancestry to the moon. But even these men from the moon must consider themselves as by-products of His Nipponic Majesty, if we agree with astronomers that the moon is only a spark, long since cooled, that owed its origin to the earth. Compared to these royal relics of the past, and the traditions they represent, what is our sixty years? Besides, a school does not rule, it only serves; and in this humble sphere Karainagar Hindu College can only claim to have done her best, in her modest way, within her restricted field. Though we have achieved nothing spectacular, we might still look back on our sixty years of educational service in this village with some satisfaction, if not with much pride.

We are certain that our old boys and the residents of Karainagar who read these pages, will welcome the change of name of this magazine with which the Editorial Board has decided to perpetuate the name of the Founder of this College. Mr. Muthu Sayampoo belonged to that class of men whose merits are recognized only by posterity. He lived in a land of scanty resources.

His fellow-countrymen thought it wiser to run away from their poverty-stricken soil and seek wealth and luxury in Malaya—Eldorado of those days. But by temperament and culture Mr. Sayampoo was above this normal human appetite for money-making. Nor was he dazzled by the glamour of Malaya. Perhaps, he alone of his generation believed in the value of education as something more than a means to a Malayan job.

One should not forget that Mr. Sayampoo founded his school sixty years ago. Today public benefactors found schools to make money on them. The number of mushroom schools that have sprung up in Colombo, since education became free, and the fees they charge, are an indication of the lucrative nature of educational concerns today; and the increasing list of items for which schools

charge fees, free and fee school alike, shows that schooling does pay. But things were different in Mr. Sayampoo's days. Protestant Missionary societies alone commanded the financial and official backing necessary for such a venture. We must mention here, though with regret, that the Protestant Christian missionaries of that day, considered education as their own preserve, and did not hesitate to oppose the founding of Hindu, Buddhist, and for a time, even Catholic schools, with all the influence they could muster in a colonial country. That was the background in which Mr. Sayampoo founded his school. No wonder he died a poor man, leaving his dependents almost destitute. But his work lives and will continue to live and serve his people, because of the devotion and love of learning which the founder put into his cherished work.

I THOUGHT YOU SAID, "THANK YOU".

A young woman entered a crowded bus. A young man gave her his seat. There was a moment of silence.

"I beg your pardon?" said the young man.

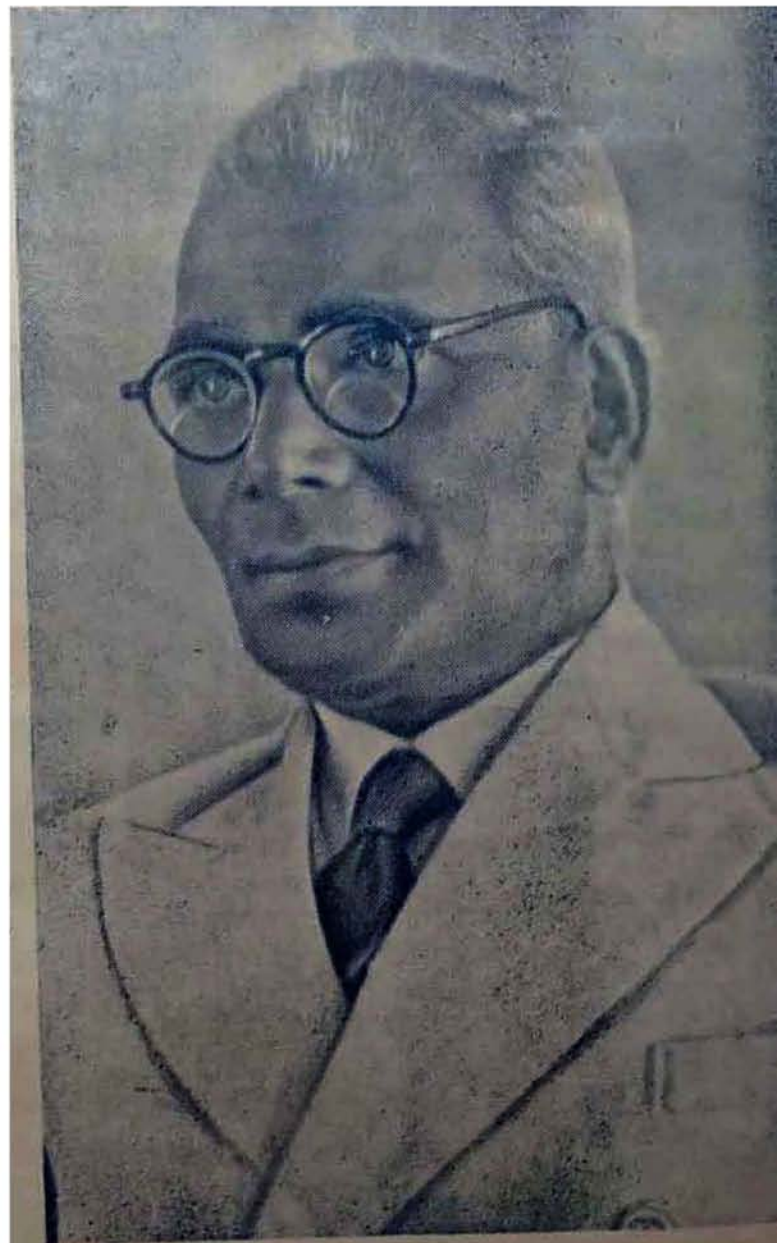
"I didn't say anything," rejoined the young woman.

"I am sorry," said the young man. "I thought you said 'Thank you'."

A. SARAVANAMUTTU ESQ.

A. KANAGASABAI ESQ. B. A.

THE PRINCIPAL

A. THIAGARAJAH ESQ. M. A., M. LITT.

COLLEGE NOTES

by

THE PRINCIPAL

THE school has just finished celebrating her Diamond Jubilee. It is significant that the celebrations synchronized with an important stage in our development. The last few years

The Diamond Jubilee

have been a period of rapid progress. In 1949 the Department recognized us as a Grade I school and approved the introduction of H. S. C.

and University Entrance Classes into our curriculum. The main feature of our celebrations was the opening of the Nadarajah Memorial Hall, put up by Mrs. Thangammah Nadarajah in her husband's memory at a cost of Rs. 60,000—a noble monument to one of Karainagar's most distinguished sons. It is our proud privilege to have a hall of that design and setting. With the new classrooms completed last year and the other extensions recently provided to meet the requirements of the exhibitions organized in connection with the Jubilee celebrations, we may now feel confident that we have satisfactory accommodation for all our students.

The Diamond Jubilee celebrations covered a three days program in August. Industrial and Educational Exhibitions were organized by the Committee in charge of the celebrations. Amusements and entertainments were not wanting to attract the visitor. *Meera Vijayam* was presented by our Dramatic Society on the second day of the celebrations and the performance was greatly appreciated. The most important item of the program was the opening of the Nadarajah Memorial Hall. The Hon. Dr. L. A. Rajapakse declared the Hall open, and Sir Ivor Jennings unveiled a portrait of the Late Mr. N. Nadarajah, K. C. The exhibitions were declared open on each of the three days by Messrs K. Kanagaratnam, M. P., A. L. Thambyaiyah, M. P., and S. P. Satknam, B. A., Education Officer, Northern Province. The chief Government Departments were represented in the Industrial Exhibitions, and Messrs. Brown & Co. demonstrated trac-

tor ploughing and discing with their Ferguson Farming Equipment. Mr. K. Bhageswara Sarma, our artist and biologist, organized the art section of our exhibition, and a number of South Indian paintings by living artists were an attractive feature of the show. The Indian High Commissioner's Department was also kind enough to contribute to our celebrations with a 4-hrs show of Indian films. May I convey my thanks and those of my school to all these departments and institutions for their very warm and hearty participation in our function. Besides these there were a number of old boys, friends and lovers of the college, who as members of the Jubilee Committee and as volunteer workers and helpers laboured unstintingly in their different sections to organise our celebrations and to carry out their several duties according to plan. I should like to thank them through these pages.

Special mention must be made here of the Founder of our School, Mr. Muttu Sayampoo, whose life of selfless devotion to his village and the cause of education may be held up as an example to our young men. His portrait was unveiled during the celebrations by Mr. N. Ponnampalam, Asst. Accountant, Electrical Department, an old boy ever loyal and faithful to the school, and a student of the founder. The decision taken by the Magazine Board to call all future issues 'The Sayampoo' comes as a timely and deserving recognition of the old gentleman's disinterested devotion to the work of education in his island. But the founder's more enduring memorial is the school itself, to found and finance which he became, literally, a pauper.

Nor should I forget to mention one of our most generous benefactors, Mr. Arunasalam Sanmugam, an old boy of this institution. He contributed no less than Rs. 2,000/- to build a classroom, and a marble to commemorate the gift was duly unveiled at the

Jubilee celebrations by Mr. X. M. Sellathamboo, D. R. O., Kayts.

The accounts of the Diamond Jubilee Celebrations, already published in the 'Hindu Organ' are being published again elsewhere in this magazine for the information of those old boys and contributors who may not have seen them in the press. The Treasurer and the Committee who were responsible for the collection and expenditure of these funds must be congratulated for the speed and efficiency with which they have been able to close their accounts so soon after the function. Those who have their subscribed contributions still unpaid will please remit their dues to the Treasurer, or to me, and acknowledgements will be duly made. The Diamond Jubilee Fund launched during the celebrations is still being kept open, and as we still require considerable finances for the school we trust that our patrons will continue their munificence.

The college now has a staff of 24 teachers and a student strength of 530, of whom about 100 are girls. The staff has been strengthened since January by the appointment of Messrs.

The Staff A. S. Kanagaratnam B. A. (Lond.), P. Arumugasamy B. A. (Lond.), and S. Thiruchittampalam, B. Sc.

We regret very much the resignation of Mr. M. Seevaratnam and Mrs. A. E. Kuria Kose B. A. They were both efficient and able teachers and left after long and faithful service to the institution. Mr. A. Arasaratnam helped to fill temporary vacancies as they arose.

I must not omit to congratulate our three Jubilarians, Messrs. R. Kandiah, V. Subramaniam and M. Ponnampalawananar on their 25 years of noble and devoted service to Karainagar Hindu College. They are still hale and hearty and interested in their work and I hope to see them put in many more years of good work and enrich the institution with their ripe experience.

A concert was held in October in aid of the Playground Fund on the initiative of the Teachers' Guild. They have collected a modest sum which they have put by as a nest egg, and hope to add more to this

Concert fund by organizing similar performances every term. Our thanks are due to Dr. S. S. Rajanayagam who has lately returned from Malaya, and to Mrs.

Rajanayagam for their kind patronage; to the Hindu Ladies' College, Mrs. R. Ariyadurai, Miss R. Sundarampilli, Mr. R. Chellappah and his children, and to Mr. R. Balasubramaniam and the undergraduates of Jaffna College for the excellent items they contributed.

During the year under review we had the great privilege of a visit from the High Commissioner for India in Ceylon, Mr. **Visitors** V.V. Giri. His Excellency conveyed to us the spirit and the message of the new India.

Another visitor was the great South Indian scholar, Srimathi Muththulakshmi Ammal. She gave us a musical lecture on 'Meenakshi Kalyanam'.

A detailed account of our Physical Activities appears elsewhere in these pages. It is enough for me to mention in passing **Sports** that our soccer team played a number of matches during the season though without any spectacular achievement. However our boxing teams fared better in the competition organized at Palaly.

It would not be out of place here to mention the main needs of the college. Equipment and furniture of all sorts

Our Needs and for all purposes are needed nowadays for sound education, and we must confess that we have only a fraction of what a good school of our status should have. Our Library must be enlarged still more to meet the growing demand for reading and for reference. Recently we were able to organise a book collection and add to our book resources somewhat. Mrs. Nadarajah over and above all that she has done for us, has sent us a number of very useful volumes. Mr. Aiyampillai of Karainagar has donated to the library a complete set of Encyclopaedia Britannica (11th edition) It is a little heartening to find that by such small additions and purchases of our own during the year we have been able to build up a fair collection this year.

Our Physics and Chemistry Laboratories require a lot more equipment. Though we have spent considerable sums during the year, we feel that what we have acquired is not enough. Therefore we must appeal to our old students and our well-wishers to con-

THE LATE MR. N. NADARAJAH, K. C.

tribute liberally to build up this institution. We are also glad to record in this connection, the promise of Rs. 6 000/- by the Karai Union of Malaya to furnish the Science Laboratory.

I shall be failing in my duty if I did not mention the services rendered by some members of the public. Mr. K. Somasundaram in his characteristic way had helped in the reconstruction and extension of the school buildings with great economy. Mr. V. Thambipillai was solely responsible for the construction of the Nadarajah Memorial Hall, at great personal inconvenience to himself. The school is indebted to the members of the Diamond Jubilee Committee for their sustained enthusiasm in doing all that went to make the celebrations a success. Particular

mention must be made of Messrs. V. Kandappu, and M. Arumugam, Joint Secretaries, M. Veluppillai, Treasurer, S. Sinnathamby, A. Nagalingam and K. Nallathamby of the Karainagar Committee; and K. Shanmugam, President, N. Ponnambalam, Vice President, R. V. Somasundram, Secretary, V. Perampalam, Treasurer and T. Guruswamy of the Colombo Committee. Thanks are also due to the staff and students of the College for having done their very best under the most trying circumstances to organize our celebrations. We are confident that with the loyalty which we have been able to inspire during the past, we will be able to build up this college on very secure foundations. We look forward to a time of greater service and usefulness in the years to come.

Once an examiner asked a boy a tricky question.

"What would you do if a lion chased you at 60 miles an hour?"

The boy did not hesitate but laughed. "Seventy," he replied.

INSECT BEHAVIOUR AND THE HUMAN STATE

Strange is the behaviour of insects, and one may note many points of resemblance to human work and organization. A peep into the bee-hive and the termite castle would reveal the simplicity, the orderliness and the cleanliness of the various minute apartments. Moreover the architectural skill of those tiny workmen is noteworthy. Man indeed has to envy the way of life of the insects. They perform their duties efficiently and live together harmoniously. In a sense it is the triumph of organization and statecraft. Though man is endowed with intellect, power and skill, he is by nature selfish and filled with greed, lust and enmity. Hobbes in his 'Theory on the Origin of the Human State' describes man as essentially selfish. He bases his theory on the assumption that man's life is nasty, brutal and short.

But we can never find such selfishness and evil in the insect state. In the termite and the bee colonies the workers fill a very important and unchanging role. The workers are all alike and there is no variation in their skill. It is the perfection of a caste system, more rigid than any in human society. The workers are always active and work by instinct, without a thought for their individual selves. There are soldiers in the termite colony whose duty it is to guard their state and to die in the performance of their duty. Moreover there is no suffering, no unemployment, no private quarrels, no litigation, no police in the insect state. The workers are always active and working disinterestedly. Nowhere is the co-operative spirit so well developed as in the ant and bee colonies. But man works for his selfish ends, or if he needn't work, idles. And human beings have so many cares and worries! In fact the human state is always in a state of war. In the human state we can never find such harmonious and

peaceful settlement as in the insect state.

But the fact remains that the human state is progressive, ever changing and on the road to a better condition. This is due to that very change and suffering which are absent in the insect state. The insects are today in the same condition in which they were 10,000 years ago. Yet in spite of all this, the insect state is in an enviable position; for the world today is submerged in an atmosphere of war and conflict. Greed and the thirst for power reign supreme in the world. In such a world of warring camps one must needs wonder whether our thinking and our freedom to choose are as great blessings as we think them to be. Is not the submission of the self in the common good an ideal that we human beings ought to copy from the bee and the ant?

Yet with all this an important fact remains to be considered. In the human state every individual is different from every other. He thinks differently from his fellows. He feels differently, acts differently, has individual tastes and preferences, and leads a life not entirely in conformity with a set pattern or law. Human abilities and skills vary. We are not forged in the same and only mould. So man is not of the same plan as the insects. Co-operation and harmonious living are possible among insects because they act by mere instinct. They cannot think. Moreover the workers in the ant and the bee colonies are alike in every respect. They do not vary as human individuals do. The human variation of intellectual powers comes in the way of a harmonious and peaceful settlement. Would you envy the ant and the bee?

K. N. ANANDAN
H. S. C.

SCIENCE IN THE SERVICE OF MAN

Today we are living in a world of scientific inventions. Science has performed so many wonders during the last fifty years. It helps every human being. For instance, a farmer ploughs with machines nowadays; a teacher illustrates his lessons with films and a housewife does a number of jobs with electricity.

Medical science has relieved us of pain. Great scientists have invented medicines for diseases that couldn't have been cured some years ago. The people of the 19th century could not control infectious diseases; they fled before such diseases as small-pox, cholera and plague. But today we can control these and there is no need to run away from our homes and villages. During operations people are relieved of pain through chloroform. Hydrophobia, a deadly disease, can be cured by just fourteen injections.

About a hundred years ago our ancestors were not able to contact one another, because they did not have aeroplanes or motor cars during that time. But today all over the world people are able to communicate with one another. Our forefathers did not know how to travel fast even on land. But today we travel on land, in the air, and on and under the oceans. The aeroplane is the quickest means of communication. Today we know how to send news at lightning speed to other parts of the world. Now we can talk with people thousands of miles away.

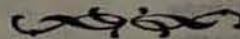
Electricity is used to serve man in various works. Electric power is obtained from great waterfalls. It is now used for lighting,

cooking, cooling, cleaning and hundreds of other jobs. It is a nuisance to cook with firewood. It dirties our kitchens, pots and pans and covers our homes with soot. The smoke hurts our eyes. But today electricity has overcome all these nuisances. By means of electric refrigeration we can preserve our food for a long time. We get apples and grapes from Australia. They come here as fresh as they were in Australia. Cold storage is another gift of science, and we can keep our food fresh for months. In the more industrialized countries of the world electricity moves their trains. In fact there is no limit to the uses of electricity. It is our cheapest and cleanest power, and we in Ceylon with our abundant waterfall resources must make the most of it.

Agriculture too has had the attention of science. Our ancestors sowed and harvested by hand. They ploughed with animals all day long. But today this work is done by machines and man has been set free from this demoralizing labour of ages. Machines can plough hundreds of acres in one day, and with lights on they can plough in the night too. Science has also added fertility to our soils. The agricultural chemist has shown the farmer how to increase his yield a hundredfold.

Let us hope that scientists will continue to unfold more and more of Nature's secrets and not unleash on the world those diabolical instruments of war which are now threatening to destroy all humanity.

C. RASASINGAM
S. S. C.

Vision is the art of seeing things invisible.

—Jonathan Swift.

He is the madman of our village. Among 13,000 people, he is unique, different from everyone else. He lives in this poor village, the poorest of the poor, with nothing in the world to call his own. Anyone can see him on the road everyday. He is generally at the Valanthalai Junction. There was a time when everybody in the island praised him. He was the envy and admiration of the whole village. It was in his boyhood. At that time he was a brilliant student. He was shrewd, energetic and clever in studies. He studied English under the late Mr. Sayamboo, the founder of the present Karainagar Hindu College. His teachers loved him and predicted great things of him. But where is all that promise? What is his position today? He is mad. He is just a useless nobody in his village today.

The gods too envied him. He became a senseless creature. Now he is nearly forty. Some say that he became mad with too much learning. It is said that he learnt everything by heart day and night. For a long time now he has remained thus, just mad and nothing more. Day in and day out he wanders along the road. He has no house of his own. His relations do not look after him. He walks day and night in front of the college, an old boy. No one cares for him. Nor does he care for anyone. He eats anything anybody gives him. He heeds not rain, nor the heat of the sun. He laughs and talks to himself. We do not know what he thinks. It is beyond our power. Only God knows. Sometimes we laugh at him. He also laughs at us. Who thinks about his feelings? No one. Has he got any feelings at all? We do not know.

He can read any book even now. He knows religious songs very well. Sometimes he will sing them very heartily. He cares for no gentleman. He observes no caste.

He loves nobody. Nor does he hate anybody. He walks into any house and begs. If he meets people he asks for five cents. If paid he walks into the nearest tea-boutique and has tea. Sometimes the schoolboys make fun of him. He gets angry only when he is hungry. Then he chases them. He sleeps sometimes for hours. If the tank by the side of the Amman Temple is full, he bathes there regularly, and sleeps at the 'madam' there.

He envies nobody. Nobody envies him. He is always happy. He is never sad. There are educated and rich people in his village. They are all busy earning money. Their minds are full of worry. There are quarrels among these same sane people. But this madman never quarrels with anyone. He has no worries at all. Sometimes he appears to think deeply. We do not know what profound thoughts are his. This is the way of the world. The madman seems to be the only sane person in a mad world. Who realizes this? Who thinks how he lives? He starves for days and weeks and yet he appears to be the same as ever.

If he were not mad he would have become the greatest scholar of this village or a noble and rich man. Anyway he would have been better than he is now. The poor fellow has not enjoyed anything in this world. He knows nothing about worldly pleasures. What was the use of his being born at all, either to himself or to anybody else? He is no better than a dead man. It is a sad sight to see a human being thus. We are all sorry for him. But he is happy in his own way, perhaps because he does not know what is happiness and is therefore indifferent to it.

P. MUTHIAH
S. S. C.

He who gains time gains everything.

—Benjamin Disraeli.

OUR COMMUNITY CENTRE

Our Community Centre has four rooms and one big hall. One room is the library and another is the reading room. The third room has been lent to the young men of Karainagar. Their Youth League has its office and has a good library. They receive magazines and newspapers. Members come there regularly to play chess or volley ball. The youths of Karainagar find the place very interesting especially in the evenings.

The hall is very spacious. All sorts of people meet in that place. In one corner we can see old people chatting. In another place we can see young men talking politics. Sometimes there will be heated discussions and bitter quarrels. But it lasts only for the day and the next day they will be friends. A 'Thirukkural' class meets every Sunday. Thesigar, an eloquent speaker and enlightened Hindu conducts the class and explains the difficult verses of the great Tamil poet and moralist.

By the side of the building is a volley ball court. Teachers, lawyers, officers and students come to play there. There is keen

competition among the players. Spectators watch anxiously to see who would win. Some admire the game and enjoy it as if they were themselves taking part in it; the small stand around and unconsciously imitate the actions of the players.

The hall has a history of its own. It was first started by the people of Karainagar in the year 1917. It was only a small shed at that time and was considered an excuse for a reading room. Funds were collected in Malaya, Colombo and elsewhere and in course of time the shed grew to be a big hall which could today accommodate as many as a thousand people.

The Community Centre is an ideal place for the people of Karainagar. In the evening they forget their hard day's work, and the young students forget their hard day's study and they all come to this place for their recreation. They enjoy the music, listen to the news, read books and play games, and go back to their homes refreshed and ready for the next day's job.

A. RAJANAYAGAM,
S. S. C.

A FANTASY

Once I went to a college to seek admission from the Principal. When I entered the gate, I hesitated because I could see only the backyard of the college; I wandered in the backyard to find a way inside, and then I saw a door open at the eastern corner. At this time a mad dog came out from God knows where and started chasing me. I got terribly frightened and ran towards the open door. I rushed in with such speed that I fell on the pots and 'chatties' that were laid in a corner of that room. It was the hostel kitchen. The pots and pans were smashed of course, and the cook, a tall dark man of a very forbidding appearance, seeing the destruction I had wrought, kicked me out and hurled the broken pieces at me.

My clothes had collected a lot of black soot from that adventure and somehow I

had contrived to get a moustache also. At this stage a set of boys came in carrying buckets of water for the flower plants. When they saw me they began to tease me. Some of them splashed the water at me and I ran here and there to find an exit and flee from my persecutors. When I tried to climb over the wall the peon saw me. He ran to me immediately and pulled me down. I fell on his head and hurt him. I was quite happy about it but he set up a howl of pain and shouted for help. The cook and some of the boys came to the place and found the peon lying on the ground. In very faint words he told them that I was a rogue. So they chased me towards the office, giving me blows from behind. When the Principal saw my appearance, and heard that I was a rogue, he thrashed me with a cane and drove me out towards the

main gate. I could not bear the pain and half way to the gate I fell on the ground. The Principal who was running after me at some speed, tripped over me and fell down on top of me and hurt his forehead. He bled freely, and I remember I was quite

glad to see when .....rrrrr..... the alarm clock rang and I woke up to find myself dozing over a copy of Alice's Adventures in Wonderland'.

A. PONNAMPALAM
S. S. C.

THE GOLDEN AGE I LOOK FORWARD TO

I like to live in an age when all men and women are treated as equals, and when there is no difference of caste, creed, colour, religion, or race among men. But now, even though caste distinctions have disappeared to some extent, still there remain some remnants of the idea. There should be no caste consciousness at all in my golden age. My objection to it is that it is just simply stupid for people to think in terms of caste. If any caste distinction remains, then certainly the lower caste people will be exploited by the higher.

As the Americans say, 'One man is good as his neighbour, if not a damn sight better' Every man is born equal. 'Man is born free but everywhere we find him in chains', said Rousseau. Then there should be no distinction of colour either. The white people think that they are a more distinct and nobler race than the black negro. God has created them all, the white and the black. Then why should we make all this distinction?

Nowadays the most important thing is money. Money is everything. Even caste does not play as important a part as money. Mankind in general can be divided into two classes, the rich and the poor. Even though a poor man has intelligence and ability he cannot make use of it, because he cannot get the money to get himself educated. In the present democracy it is money that

matters—not a man's worth. The poor are being exploited by the rich. I would therefore like very much to live in a classless society in which no one is poor and no man is rich, where money does not give to a duffer the opportunities that an intelligent man lacks.

At present, women enjoy equal rights with men, only in some parts of the world like England, America, Russia and Turkey. Many women are even now treated as slaves in some parts of the world. Psychologists do not hold that women are less intelligent than men. Then why should they not be allowed to have equal chances with men in all professions.

The world today is under many governments. That is why there is war among nations. Many nations are making use of science for the destruction of mankind. They spend much of the money which can be used for the welfare of the nation, in making atomic bombs, hydrogen bombs and other destructive weapons. This is abusing science. So I like to be born into an era where science works for the welfare of mankind, when peace reigns all over the world. This is perhaps possible only when the whole world comes under one government, a federal form of government.

A. PARAMESHWARI AMMAL
S. S. C.

I don't know who my grandfather was, but I am more concerned to know what his grandson will be.

—Abraham Lincoln.

'Cicadas have voiceless wives,
Scorpions and spiders, murderous wives;
Bush-quails have faithless wives—
Anyway, better than human lives.'

K. B. S.

Thus the poet declaims. But before we accept his thesis that the lives of certain insects and birds are better than ours, we must study some of Nature's secrets and get to know some of the habits of what we call the lower creation.

If one walks into any wooded region where there are huge trees with dense foliage and cool moist shades, one can listen to the high-pitched, shrill, continuous notes of the cicadas. They are found in large numbers and are in the habit of starting and stopping the sound all at once. It is very difficult to make out the presence of this insect in the branches of trees, as its colour pattern matches its surroundings almost exactly. These insects resemble cockroaches and grasshoppers. The male cicadas are capable of producing their shrill sound by the vibration of certain muscle inserted in a stiff membrane, rapid recurring contractions of the fibres result in a series of crackling sounds which follow one another so rapidly as to give rise to a continuous, loud and shrill note. The female cicadas do not possess these organs and hence are voiceless. There is another interesting feature in the life of this peculiar insect. Its eggs are laid in the soil and the young ones take fourteen years to develop into adults and din their serenades to the silent spouse.

The black gleaming scorpions that live under stone and in burrow and pay nocturnal visit to our homes lead a very simple life. They prey upon other insects and suck the juices from the bodies of such insects as are unfortunat enough to be caught. Sometimes they are found in large groups in burrows underground. The breeding habits of scorpions attract one's attention. Before mating, there is usually a duel between the rival males that court one female scorpion. The winner and the female scorpion hold each other's *pedip lpi* (grasping organs), and 'dance' round and round the opening of the burrow. After mating the male is dragged into burrow and killed by the female. His juices are sucked and the corpse left behind. It certainly requires a long flight of the imagination to draw a parallel with human society in this respect,

though we find occasional murders of husbands by wives.

The spiders weave very attractive webs with a silken thread produced by them. The weaving of the web, though it is very intricate and complicated, is done methodically and with mathematical precision. A particular variety of the spider, wherever it is found, weaves a particular kind of web of unvarying structure and dimensions. Young spiders exhibit a peculiar phenomenon called 'ballooning'. A young spider stands on an exposed place and starts spinning out a long silken thread which floats in the air and as it grows longer, it is lifted off the ground into the air, and floats about from place to place in the wind currents. Such ballooning spiders have been known to reach great heights, even up to 10,000 feet, and to traverse great distances. Most spiders exhibit a peculiar phenomenon known as sexual dimorphism. The female spider is much larger in size than the male, such as would be observed if a man 5 feet high and 150 lbs in weight were to marry a giantess 80 feet high and 200,000 lbs in weight. Naturally the male spider is very timid and avoids the vicinity of the female, as she might kill her husband and eat him up before he has time to protest. Therefore the male usually approaches its mate with the utmost courtesy and any number of apologies, induced by mortal fear. After the mating, if the male is exceptionally agile, it escapes; but generally it is killed and devoured.

The insects are not alone in their peculiar nuptial habits. The birds are equally interesting. Among birds, the males are usually more attractive and fight with their rivals to secure a mate. But the female bush quail is larger and more attractively coloured. In the breeding season it is not unusual for two female bush-quails to fight unto death to win the unpretentious male, who merely stands by and waits to be *won*. The winner mates and lays her eggs and the male sits over them and hatches them. While he is busy hatching them she walks out on him, wins another male and lays another set of eggs over which her second husband sits. Sometimes even four males are thus engaged in one season with the eggs of the same female. Contrasting with this polyandry is the polygamous weaver bird. The male weaver birds set out in search of nest-

ing places early in the season and start building their intricate and well-planned nests hanging from the ends of branches. By the time the nest-building reaches the finishing stages, a group of female weaver birds visit them. Each selects a nest and settles in it as the male puts the finishing touches. When the eggs are laid and the female is occupied in hatching them, the male builds another nest and secures another wife.

These interesting habits exhibited by insects and birds are only a few examples to show the varied patterns in the lives of living beings. I leave it to the reader to judge for himself the validity of the note of comparison struck by the poet.

K. SAUNDARAMBIHAI
S. S. C.

A BUTTERFLY VISIT TO KANDY

On the twenty first of December last year I went by bus from Gampola to Kandy. It was about an hour's journey. The bus stopped at the Kandy bus stand and there I saw a number of beautiful buses parked in a row.

Opposite the bus stand was the Kandy market. I went there and saw heaps of vegetables. To me who had never seen a fruit market in our barren Karainagar soil, the rich profusion of fruits and vegetables was a sight never to be forgotten. I thought this market must be the best in the whole of Ceylon. Then I went to the Kandy Prison—not as resident of course, but only as sight-seer—it stood only a few yards from the market. I went in and saw a number of prisoners and their friends and relations who had come to visit them.

I walked along a road which took me to the Main Street. People were going up and down the pavements, most of them Sinhalese or Indians. They were carrying things in their hands. I wandered about looking at the big

firms and shops in the heart of the town. There were three banks, the National Bank, the Mercantile Bank of India, and the Ceylon Bank. Near the banks was the Queen's Hotel.—the biggest in the town. By the side of the hotel was the Dalada Maligawa, the Temple of the Buddha's Tooth. I entered the temple and worshipped there, and admired the beautiful sculptures inside. I also saw many bhikkus in the temple, clad in their saffron, flowing robes. The Kandy Lake lies in front of the Mercantile Bank. In the middle of it is a small resting place, somewhat like the bathing platform of a sacred tank attached to a Hindu Temple.

I went down the Colombo Street. There I saw people crowding in the shops. These people were purchasing things for their Christmas. Then I went to the bus stand and got a bus to Gampola and reached home by 6 p. m. It was my first sight of the Hill Capital.

S. KUMARDEVAN,
S. S. C.

AN EVENING BY THE LIGHT HOUSE

The sun approaches the horizon. Gradually the sky changes from blue to yellow. The view draws several people from their homes for a bit of recreation. The sun spreads out his golden rays on the sky and on the ocean. As the sun dips, the light house and the palm groves along the beach are touched with gold, and the clouds glow, and their edges shine with an unearthly splendour.

Little children with sun-kissed, brown bodies come out to play on the fine white sand,

with their home-made toys. This sea by the light house is noted for its high waves and steady currents. It produces shells of various colours and the young children gather them on the beach and play with them. From the light house about 500 yards to the north, the sea is sandy and the beach is lovely and visitors find it an ideal spot for an evening out. This sea attracts many holiday visitors. The soft velvety sand provides an excellent bathing beach extending for about a mile out to sea.

It is the time when the fishermen go out with their rafts. The catamarans dot the sea, and the fishermen and their sails are silhouetted against a background of gorgeous gold. Sight-seers delight to look at this spectacle. It is a daily gift from Nature to the inhabitants. Any evening one can capture this beauty with a camera and carry it away and imprison it in a photograph album. It is also an ideal spot for lovers.

An evening at Kovalam, (that is the local name of this beauty spot) is inspiring. I wonder if there is another spot in all Ceylon to rival this. The ever-revolving waves beat upon the black rock and make hoarse music. The fishermen's huts parading before us on the white sands, resemble a horde of stripped butterflies. There is almost always a crowd on the beach as the fishing boats return from their work. The naked brown bodies of the men contrast beautifully

with the red and white and green clothes of the women and children, and the gold of the sky above.

The bigger children fly kites which move like large yellow and black birds. That is perhaps their only pastime. The other children run about on the beach and play at war, or thadchi. The smaller children dig tiny ponds by the sea. The water oozes in and thrills them. In a moment the bigger waves move in and wash away their work and wet them and they laugh and run and frisk in sheer enjoyment. And the mighty sea, like a common mother to all of them, watches restlessly, sleeplessly, while the giant light house stands sentinel on the shore, sedate and sober, as if meditating on the dull, drab destiny in store for the small players under its shadow.

M. THIRUNEELAKANDASIVAM
S. S. C.

AN ISLAND YARN

There was a rogue in Vaddukoddai. There was another rogue in Karainagar. When the people had learned all their tricks, they found it a bit difficult to ply their trade in their own villages. So each one independently decided to migrate and begin anew in other villages. The Vaddukoddai rogue decided to come to Karainagar, and the Karainagar rogue decided to go to Vaddukoddai. Each asked his wife to prepare a bowl of clay and cover it over with rice. Then each bowl would seem to be full of rice.

It happened that they both started at about the same time and met in the middle of our causeway. Each rogue wanted to deceive the other. They greeted each other quite cordially, and the Vaddukoddai rogue said cunningly, "Hallo! You are carrying a bowl of warm rice. Mine is cold. I like it warm. Would you like to change for mine?"

The Karainagar rogue was quite willing. He thought he was outwitting the other. So the bowls changed hands, and they departed from each other with expressions of gratitude and affection. After going a little distance each sat down to eat his bowl of rice chuckling over the neat little trick played on the other. But what was their

surprise and chagrin when they dipped their hands into their bowls and brought out a handful of clay! Both ran back and met exactly where they had exchanged their rice bowls. After they had abused each other to their heart's content, the fun in the situation dawned upon them and they fell to laughing heartily at their own discomfiture.

Thinking that they were too sharp to deceive each other, they decided to be friends and join forces to outwit other people less intelligent than they. So they both walked to Manipay. At Changkanai they met an old woman. They talked kindly to her and asked to stay with her as they had no home of their own. The woman readily consented. She was more cunning than these two rogues. She had a box full of money. She feared that one day they would steal that money. Therefore she secretly got out all that money from the box and filled it with stones and covered it with a sack and tied it. The rogues did not know this. One night she told them that someone might steal the money and that it was better to place the box inside the well. She asked them to help her to carry it and hide it in the well.

They carried the box for her and placed it in the well. They were quite pleased at their good fortune. That same night when the old lady was asleep, the two rogues went out quietly to the well. The Vaddukodai rogue now planned to get the whole money and leave the Karainagar rogue in the well. So he asked his island friend to climb down into the well by means of the bucket rope. "Tie the box to the rope when you are safely in," he said. "I shall draw it up and then let down the rope for you to climb out."

The Karainagar rogue was suspicious; yet he went down. When he opened the box he found it all stones. He knew that the Vaddukodai rogue would desert him as soon as he got the box. Therefore he took all the stones out and got into the box himself. Then he fastened the box to the rope and flung the sack over himself, completely covering himself from his brother in the trade.

With great difficulty the Vaddukodai rogue drew the box out. He thought the Karainagar rogue was still in the well. He did not even wait to bid goodbye, but took the box on his head and walked as fast as he could towards Manipay. Now remember that the Karainagar rogue was inside the box.

Seeing that he was being carried fast, and having never been accustomed to riding in a box on the head of a man, he said, "Old chap, go slow."

The Vaddukodai rogue was surprised and turned round and round but saw nothing. After this the Vaddukodai rogue began to walk faster for fear of being caught by the police. The Karainagar rogue was very uncomfortable and again he cried, "Please don't go so fast, my dear fellow. I am not used to this sort of conveyance."

Now he was quite frightened and dropped the box on the road. Then the Karainagar rogue crept from beneath the sack and confronted the very much surprised Vaddukodai rogue. Once again the humour of the situation proving too much for them, they both burst out laughing at their trying to outwit each other. They stood there in the middle of that lonely road, and laughed and laughed, and their loud laughter rang and echoed in the silent night, and I also laughed, and laughed, and I am sure, you also must be laughing and laughing at one crook trying to outdo the other.

T. SIVASAMBOO,
Pre. S. S. C.

WINSTON CHURCHILL

Even as a small boy Winston Churchill had ambitions of becoming a Member of Parliament. As a student Churchill was not studious and did not like to learn. So when he left school he did not go to the University like his friends but went to a college called Sandhurst, where men were trained to be officers in the army. There he did very well and his teachers loved him. From there he was sent to India as a soldier; here he fought on the North West Frontier and won a medal for bravery.

His life as a soldier took him to many places—to the West Indies, Egypt and South Africa. Many times he was in danger, and during the Boer War he was taken prisoner, but managed to escape. When he returned to England from South Africa he found himself popular. He contested and won a seat in Parliament. He was only 26.

When war broke out in 1914 he was responsible for all naval operations. Later he went to France as a soldier. All the people loved him. He joined the Cabinet again and after the war he wrote a history of it which he called 'The World Crisis'. In 1924 he once more became an M. P. and was appointed Chancellor of the Exchequer. In 1940 he became Prime Minister.

In spite of his political and military work Churchill has found time for writing, studying, painting and craftsmanship. He knew how to build houses and he helped in building his own house. The British people loved him, because they found that he was a man who could be trusted to face danger and responsibility.

S. SIVANANTHAN,
Pre. S. S. C.

A PICNIC AT A SEASIDE

One evening as I was walking aimlessly I met some of my friends. We went along to a neighbouring village for an evening walk. We sat down under a fig tree to rest for some time. We sat there cracking jokes and singing songs. Suddenly the greatest joker of our company said to us, 'Why not we go out on a picnic tomorrow?' With one voice all of us agreed. It was already late and we went home.

The next day all of us met in the Baker's shop. We hired a bus and took with us fruits such as apples, oranges, mangoes, durians and bananas, some bread, some tins of jam, butter and corned beef. Next we took with us two tent canvases and finally the clothes we required.

We left our place at dawn. As we were going through the heart of the town we saw only the shops and buildings on both sides. Then we went through the villages and saw on both sides paddy fields, green and lovely to look at, and small huts nestling here and there among the green plants.

The birds were singing and flying about in the air. The farmers were chasing their cows to the meadows and the little children were playing and singing songs at the top of their voices. While our bus was moving along, our boys were singing, talking, shouting and having

fun at one another. After a long journey we got to our destination. At once we began to pitch our tent and some prepared tea for breakfast. Then all of us sat in a circle and had breakfast. Then we went to bathe. Some lay along the shore, and some sat in a little boat on the shore and others swam out into the sea, a few of them swimming out to the deeper parts. Two of my friends got together and caught hold of me and thrust me into the water. I struggled for a long time to free myself from them and then succeeded in breaking away and running to the shore.

Suddenly I noticed something peculiar and dark in colour moving towards us through the water. It was a shark and I shouted to them 'Shark! Shark!' at the top of my voice, and they, all came back to the shore.

They were so happy that they carried me to the tent. We were now very tired and worn out with our fun. We took our rest and then had lunch, where we ate all the fruits we had brought. It was now about three in the evening and time for us to return and so we went back home after packing all our things. It was a very enjoyable day.

R. BALASUBRAMANIAM,
Pre-S. S. C.

HOW TO WIN FRIENDS

When one wishes to mix with people and to have friends one must first learn to be sporting. To be a good friend one must be sincere and true. When we make a promise we must try to keep it. Now if you make an appointment with a friend and if he finds that you are not present, he will be very much disappointed. But of course, if you have a reason for not keeping your appointment, then you should inform him in time. If not, your next appointment will not be a success and you may even lose your friend for ever.

Forgiveness is one of the virtues of friendship. In this world we find that people have different characters. Some people have nasty tempers, others are argumentative while others are insincere. When we mix with such types troubles may come any time. Fights

and quarrels usually occur. When we find our friends in such moods, we should try to put up with them and even forgive them if they happen to hurt us. Then we will win their friendship again.

When we are young we usually mix with friends of our own age. We do not get much experience from such company, only fun. Although such company gives us joy and happiness, we must still endeavour to make friends with older people. Many of us think that the old are a bore; but these older folks have the experience and the knowledge which even the most educated youths will not have. To increase our knowledge we should make an endeavour to make friends with the old as well as the young, and associate with them.

R. CHANDRASEGRAM,
J. S. C.

OUR SIVAN TEMPLE

It is situated in the northern shore of Karainagar. It is one of the finest and oldest temples in the islands. In point of age it is second only to the Nainativu Shrine. People from various parts of Jaffna come and worship the god here. This temple was built by an ancient lover of the Lord Siva—Ampalavi Murugar. At first Murugar built a small temple under the bo-tree and prayed to the god. It was an Aivanar Temple then. Afterwards Ampalavi Murugar brought a Sivan image from South India. Then he collected some money from the people of the island and

built a huge temple and placed the Sivan image in the altar. He celebrated the event with a big pooja lasting for 45 days. From that time it has been known as the Sivan Temple of Thinnaikali. The temple is now more than a hundred years old, and the people of Karainagar celebrated its centenary in 1948. We hope that this temple will continue to live long and perform its useful service to the people of the islands.

M. SUBRAMANYA IYER,
J. S. C.

BY BUS TO JAFFNA

A bus journey to Jaffna has more thrills than even an air trip. Only, you must be in a mood to be thrilled. One day a friend and I started our journey to Jaffna at 9 o'clock, and went to the Alady junction and waited there for a long time. After 45 minutes the bus came and we stopped it. When we inquired of the driver and the conductor by which route it was going, they told us that it was going by the Changkanai—Manipay line. So we got into the bus and we had only one vacant place and I told my friend to sit and I was standing. After some time a man got down and I took his place. When the bus reached the Valanthalai junction the bus stopped and more passengers got into the bus. But there was no place for them to sit. A master who taught me also got in there and so I gave him my place and stood clinging to a bar fixed to the hood. When we were nearing Moolai the tyre got punctured and we all got down and waited there for the next bus. It took

45 minutes again for the next bus to arrive and we were all packed into this bus and we went on merrily as before. The bus was loaded to bursting point, about sixty of us in all. When the bus was nearing Changkanai, a bus inspector checked the bus and found out that one passenger had not got his ticket. So the inspector came round asking us one by one and at last he found the man out and gave him a ticket. Then we proceeded on our journey and when we came to Anaicoddai the motor patrol stopped the bus and counted the number of passengers inside. The police officer entered the names of the conductor and the driver in a note book and asked them to appear at the police station. Then we went on without any further adventures and reached Jaffna at about 11 o'clock. It was a nice day packed with thrills which after all cost us only 45 cts. each—a clean two hours of fun for almost nothing.

KULASEGARAM KANAGASABAI,
J. S. C.

A friend is the first person who comes in when the whole world has gone out.

OUR PRIME MINISTER

The Right Honourable D. S. Senanayake is our Prime Minister. He was born in the year 1883. He was educated in Colombo. He did not study much. He is tall and strong and big. He has a moustache and grey hair. He is dark in colour and wears European dress.

He could speak well. He is a good person. He speaks in a loud voice. He gives interesting lectures. Because he was an interesting speaker and a clever man, the people admired him very much. He

has helped the people in many ways. The people have elected him to the Parliament.

He visited the Jaffna town about two months ago. He first met the people of Jaffna at the Town Hall. People garlanded him with great love and happiness. He then visited Tinnevely, the Moolai Co-operative Hospital, Jaffna College, Kayts and the Kankesanturai Cement Factory.

S. SELVANAYAGAM
Seventh Std.

MAD ROBIN

We four were living in No. 12, Saravanai Road, Jaffna, Thamban, Santhi, Mano and I. Thamban and I had gone there to spend our Christmas holidays with our cousins, Santhi and Mano.

One day I was standing near a tree in the centre of the front-yard. Thamban was building a house with sand. Just then Santhi and Mano rushed in from the road shouting, "Robin! Robin!".

"What is it?" I asked.

A mad man lives next doors. His name is Robin. If we call him 'Robin' he gets very angry. So I called him 'Robin.' 'Robin' Just for fun." She said.

Then I went to the gate and saw him. His hair blew in the wind. He had a big black moustache and a small beard. He was wearing a khaki shirt and shorts. He was short and lean, but he looked very fat. His shirt was bulging out. Many things were inside. But I saw only a plate and some papers.

I asked him, "What is your name?"

"My name," said he, "is William Shakespeare."

"What do you have in your shirt?" I asked him.

"These are my treasures," and went

away. That was the first time I saw him.

Robin is a mad fellow and lives in the house next to my cousins' He calls all the women 'akka', and all the men 'annai'. Sometimes he says that he guards the girls' school near by. Because he lives near that school he thinks so. Sometimes he says, "I am the King of Ceylon, not King George." If someone gives him some food he eats it. Else he does not eat at all. If we hold a camera in front of him, he scolds us and even comes to beat us because he is afraid that we would photograph him.

He knows all the men in that area. He knows some English too. Sometimes he speaks with us in English. Sometimes he takes scraps of newspapers from the rubbish dumps and reads them. Some school boys call him 'Robin' just to tease him. Naughty boys even throw stones at him.

He draws a poor relief of 10 rupees. Once he bought an umbrella for that money. But when it rained he did not want to wet his new umbrella. So he put it very carefully into his shirt and walked in the rain. One day a wicked man robbed him of that umbrella. Poor Robin!

K. SATHANANDHAN,
Upper Sixth.

காரைநகர்
இந்துக்கல்லூரி வைரவிழா
வாழ்த்துப்பா

பாரா வாரம் பல்வளங் கெழுமிய
யாழ்ப்பா ணநகர் மேற்பா லமைந்த
காரை நகரெனும் கவினுறு பதியின்
விசும்பினர் போற்றும் சயம்புவின் முயற்சியால்
நால்வருள் ஒருவராம் ஞான சம்பந்தனின்
திருப்பெயர் தாங்கிப் பொருப்பென வோங்கி
கண்ணென மிளிர்ந்து ஒண்புக ழமைந்து
ஆங்கில மொழியினைப் பாங்குடன் பரப்பி
கனக சபையின் கவினுடை யுழைப்பால்
சீர்கல் லூரியென் றிருப்பெயர் பூண்டு
அறுமுகன் ஈன்ற அறிவுடை மைந்தன்
மலந்த முகமும் மாசறு மனமும்
கனிவுறு மொழியும் கலையறி வுணர்ச்சியும்
இன்னவை தன்பால் இயல்பா யமைந்த
தியாக உருவாந் தியாக ராசனைத்
தலைவனா யேற்றுத் தழைத்து வளர்ந்து
கட்டிட அமைவுந் திட்டமாய்ப் பெற்று
தெரிவரு விஞ்ஞா னத்தினை தெளிவகம்
நூல்பல சேர்ந்த நுண்ணிய நூலகம்
ஆசான் குழுவும் அமைவுற யேற்று
நமசி வாயனின் நற்றவப் புதல்வன்
நடரா சன்னெனு நலமிகு நம்பியின்
ஞாபக மண்டபம் நயந்து கொண்டு
பாவலர் நாவலர் பண்பொடு வாழ்ந்த
இருபதின் மூன்றாண் டின்புறக் கழித்து
வையகந் தன்னில் வைரம் போன்று
ஒளிமிகப் பெற்று உண்மைக் கிலக்காய்
வைர விழாவினை வாய்ப்புற வெய்தி
எங்கும் விளங்கும் இந்துகல் லூரியும்
சைவநன் மக்களும் தண்டமிழ் வாணரும்
உம்பன் முகவன் செம்மயி லூர்பரன்
உமையொரு கூறனா மெமையாள் பரமன்
என்றின் னோர்தம் ஒன்றிய வருளால்
வாழி பல்லாண்டே வாழி பல்லாண்டே.

முத்தையா சபாத்தினம்,
இந்துக் கல்லூரிப் பழைய மாணவன்.

காசர் கல்லூரி,
திருவையாறு.

காரைநகரின் தவப் புதல்வரும், பிரபல நியாயதூரந்தரரும், உயர்தர நீதிமன்ற நீதிபதியுமாகிய
ஸ்ரீமான். நமசிவாயம் நடராஜா கே. ஸீ. அவர்களின் தருமபத்தினி

ஸ்ரீமதி. தங்கம்மா அவர்களுக்கு

காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அளித்த

நன்றி பாராட்டு வாழ்த்துரை.

முன்னிடை பராவல்

திருவுங் கல்வியும் மருவுஞ் செல்வி நீ!
 வாழிய பெரினதே; வாழிய பெரிதே;
 கனக சபையெனுங் குணநிறை அண்ணலும்
 பார்வதி யென்னுஞ் சீர்பெறு மங்கையும்
 செய்தவத் துதித்த தெய்விக மகளே!
 சைவவே ளாண்குலத் தெய்திய மணியே!
 நங்காரை நகரின் நந்தா விளக்கே!
 செந்தமிழ் ஆங்கிலம் தந்தநல் லறிவினை!
 மதுரைத் தமிழ்ச்சங் கத்தினர் மதிக்கப்
 பால பண்டிதைப் பட்டமும் பதக்கமும்
 பெற்றே முதன்மையிற் சித்தி யுற்றனை!
 தங்கம் மாவெனும் துங்கமார் நாமம்
 என்றும் நின்றிட ஒன்றிய செயலினை!
 பிரபல நியாய தூரந்தரன் கே. ஸீ.
 உயர்நீதி மன்றத் தியல்நீதி பதியாம்
 நமசி வாயம் நடரா ஜாவின்
 நல்லற மாகிய இல்லறத் துணைவியாய்
 அறப்பல பேணிச் சிறந்துறு புகழினை!
 கொடையும் தையயுங் கடவுட் பத்தியும்
 செழுங்கிளை தாங்கலும் விருந்துற வழங்கலும்
 ஆதிய நற்குணம் மேதகு பொற்பினை!
 நிறைபெருஞ் செல்வங் குறைவறும் வாழ்வினை!
 மங்கல வாழ்க்கையின் நன்கல மாகிய
 மகப்பே நின்மையின் வருமஞர் இகப்ப
 நின்னா யகனாடு நீயிந் நகர்வயின்
 அரசினர் சார்பினில் விரவி நிலவிட
 மகப் பேற்றுநிலையம் தகப்புரி வித்தனை!
 கல்வியிற் சிறந்த நல்மா ணவர்கள்
 உயர்தரக் கல்வி இயல்பினில் எய்த
 வேண்டிய உதவிகள் மாண்பொ டளித்தனை!
 நாயகன் தொகுத்த நியாயநூல் நிலையினை
 இலங்கைச் சர்வ கலாநிலை யதன்பால்

நியாய போத நிலைதனக் கீந்தனை!
 பல்வகைச் சிறப்பும் மல்கிய நாயகன்
 பிரிந்த பேரஞர் இரிந்திட வேண்டியும்
 அன்னவன் விருப்பம் நிறைவுறீஇ மன்னவும்
 நடரா ஜாவின் ஞாபக மண்டபம்
 பிரசங்க மேடை பெருநூல் நிலையம்
 அருள்வழி பாட்டிடம் பிறவுறுப் பமைந்தே
 நிலமிசை ஒளிர்ந்தரப் பலபதி ஞாயிரம்
 வெண்பொன் கொண்டு பண்புற நிறுவித்
 தாயக மாகிய காரை நகருறை
 இந்துக் கல்லூரி இனிதுறத் தந்தனை!
 அதுதான்-காரை நகரின் பேரெழிற் பூஷணம்!
 பண்டும் இன்றும் என்றும் இதுபோல்
 மன்னிய மண்டபம் வாய்த்திடல் அரிதே
 மக்கள் எவர்க்கும் எக்கா லத்தும்
 பேரறி வொழுக்கம் ஆர்தரச் செயுமே;
 நிகர்பிற அரிய தகவுறு மண்டபம்
 பெற்றீஇ உயர்வினை உறாஉம் இந்துக்
 கல்லூ ரியினை நல்லியல் பேணி
 யாழ்ப்பா ணத்தே அமைந்த இந்துக்
 கல்லூரி நடாத்தும் வல்லுநர் சபையில்
 காரை நகர்ப்பிரதி நிதியாய்ச் சீருற
 அங்கம் வகிக்கும் மங்கையர் திலகமே!
 நின்குணம் போற்றுதும்; நின்செயல் போற்றுதும்!
 நின்புகழ் போற்றுதும்; நின்நன்றி போற்றுதும்!
 நீதான்-இறையடி பேணியும் குறைபல முடித்தும்
 கலைமகள் திருமகள் மலைமகள் அருளால்
 அறிவுஞ் செல்வமுஞ் சுகமும் அமைந்தே
 தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு
 வேளாண்மைசெய்தற்பொருட்டென்றவள்ளுவனார்
 உரையினுக் கிலக்காய்த் தரைமிசைப் பொலிந்தே
 ஊழி ஊழி வாழிய பெரிதே.

படர்க்கைப் பராவல்

விதைக்கே நச்சிட்டார் விநம்பும் விஞ்ஞை நெஞ்சினர்
 மேலா மீளா நான் நாளும் விரவிடு மொருநிலிடம்
 பத்திக்கே வித்திட்டே பரந்து நின்ற பல்லோரும்
 பாடா ஆடா நீராடப் பயில்தந் நிகரினிடம்
 சித்தத்தே வைத்திட்டே சிறந்திந்த நடராஜன்
 சீரேபேரே சார்பாகத் திகழ்வொடு மினிதியைய
 வித்தத்தால் உய்த்திட்டே விளங்குதங்கம் மாதந்த
 விநர் பேரார் சாறும் வியனிகை வளநகவே.

பத்திராதிபர் குறிப்புகள்

எமது கல்லூரி 62 வருஷங்களுக்கு முன் திரு. M. சயம்பு உபாத்தியாயர் அவர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அவரது விடா முயற்சியின் பயன் தான் இக்கல்லூரி. அன்று ஓர் கனிஷ்ட பாடசாலை. இன்று ஓர் உயர்தர பாடசாலையாக விளங்குகின்றது. தீவுப்பகுதியில் மிகப்பழமை வாய்ந்த ஆங்கிலப் பாடசாலை இதுவேயாகும். ஏறக்குறைய அறுநூறு மாணவ மாணவிகள் கல்வி பயில்கின்றனர். H. S. C. வரை வகுப்புகள் உண்டு. இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவர்கள் எல்லோரும் நன்றியில் இருக்கின்றார்கள். அநேகமானோர் மலேயாவில் அரசாங்க சேவையில் அமர்ந்துள்ளனர். சிலர் இளைப்பாறுகின்றனர். அவர்களும் காரைக்கரின் தனவந்தர்களும் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்து இக்கல்லூரியை நன்னிலைக்குக் கொண்டுவர உழைத்தார்கள். உழைக்கின்றார்கள். இனிமேலும் முழுமனதுடன் உழைப்பார்கள். இவ்வாண்டில் நமது கல்லூரியின் வைர விழாக் கொண்டாட்டம் நடைபெற்றது. பழைய மாணவர்களின் முயற்சியாலும் ஒத்துழைப்பினாலும் இவ்விழாவானது மிகச்சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. காலஞ்சென்ற உயர்தர நீதிமன்றத்து நீதிபதி திரு N. நடராசா K. C., அவர்களின் ரூபகார்த்தமாக அவரது தர்மபத்தினியார் ஸ்ரீமதி ந. தங்கம்மா ஓர் அலங்காரமான மண்டபத்தை நீரூபித்து நம்கல்லூரிக்கு அர்ப்பணம் செய்தார்கள். இம் மண்டபத்தின் திறப்பு விழாவில் நீதிமந்திரி Dr. L. A. இராஜபக்சை K. C., LL. D., அவர்களும், இலங்கைச் சர்வகலாசாலை உப அத்தியாய்சகர் Sir ஐவர் ஜெனிங்ஸ் அவர்களும் பங்கு பற்றினர். நம் கல்லூரியின் நூல் நிலையத்திற்கு ஸ்ரீமதி ந. தங்கம்மா அவர்கள் பெருந்தொகையான நூல்கள் வழங்கியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நம் கல்லூரியின் வளர்ச்சிக்குச் செய்துவரும் அரும் பெரும் தொண்டிற்கு நாங்கள் மிகவும் கடமையுடையோம். வைரவிழாக் கொண்டாட்ட நிர்வாகசபை அங்கத்தவர்களுக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக.

○ ○ ○

நமது அரசாங்கம் உதவிய இலவசக் கல்வித் திட்டத்தின் பயனாக பல மாணவர்கள் பாடசாலைக்குச் சென்று கல்வியின்று வருகின்றார்கள். அரசாங்கம்

பெருந்தொகைப் பணம் செலவு செய்து வருகின்றது. இன்னும் அதிக பணம் செலவாகும் நாட்டின் பொருளாதர நிலையை உணர்ந்து, கல்வி சம்பந்தமாக செலவு செய்யப்படும் பணத்தை மட்டுப் படுத்தும் நோக்கமாக கல்விப்பகுதி நிர்வாகக் காரியதரிசியால் ஓர் வெள்ளை அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டது. அதில் குறிப்பிட்ட சில விஷயங்கள் பல அறிஞரின் எதிர்ப்புக்கிடமாயின. இது காரணமாக வித்தியாதிகாரி அவர்களால் ஓர் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. இவ்வறிக்கை நல்லதெனப் பலரும் கூறினர். பாராளுமன்றத்திலும் அது அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வெகுவிடையில் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்படுமென அறிகிறோம். இதன் முக்கிய விஷயங்கள் யாதெனில்; கனிஷ்ட பாடசாலை வகுப்புகள் வரையும் தாய்மொழியில் கல்வியிற்றல், 14 வது வயதில் பரீட்சித்து தகுதிவாய்ந்த மாணவர்களை உயர்தர பாடசாலை வகுப்புக்குச் சேர்த்தல். ஏனையோர் தொழிற்கல்வி கற்றல், 3-ம் வகுப்புத் தொடக்கம் ஆங்கிலத்தை இரண்டாவது பாஷையாகக் கற்பித்தல் முதலியன. இக்கல்வித்திட்டம் நம் நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தேனக்கருதுகிறோம், இத்திட்டத்தைப் படிப்படியாக நடைமுறைக்குக் கொண்டு வருதல் நன்று.

○ ○ ○

மக்கள் உலகில் பிறந்துவிட்டால் மட்டும் போதாது. நல்லொழுக்கம் உடையவர்களாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வொழுக்கமே விருப்பம் தரவல்லது. இதனை உயிரைக் காட்டிலும் சிறந்ததாக மதித்துக் கைக்கொள்ள வேண்டும். நமக்குத் துணையாய் இருப்பதும் இவ்வொழுக்கமேயாகும். உயர்குடிப் பிறப்பினாலேயே மட்டும் ஒருவன் சிறந்தவன் ஆகஇயலாது. ஒழுக்கமே உயர்குடிப் பிறப்பாகும். உயர்குலத்தில் பிறந்தவன் ஒழுக்கந் தவறி நடப்பின், அவன் இழிந்தவனாகக் கருதப்படுவான். ஒழுக்கம் கெட்டவன் உயர்வை அடைய இயலாது. நன்மையை வளர்ப்பதற்கு நல்லொழுக்கம் விதை போன்றதாகும். ஒழுக்க முறைகளைப் பலவேறு வழிகளில் பெறலாம். முதலாவது "கடவுள் ஒருவர் உண்டு. அவர் நாம் செய்யும் நன்மை தீமைகளைக் கவனித்து வருகின்றார்", என்று அறிந்து, புண்ணிய பாவங்களுக்குப் பயந்து நடக்க

வைரவிழா மலர்

வேண்டும். காலை மாலைகளில் கடவுளைத் தொழ மறத்தல் கூடாது. எக்காரணம் கொண்டும் பொய் பேசுதல் ஆகாது. மன அழுக்கைப் பொய் பேசா மையாகிய குணத்தினால் சுத்தப் படுத்திக் கொள்ள லாம். நாயனாரும், “உள்ளத்தாற் பொய்யாதொழு கின், உலகத்தார் உள்ளத்தில் எல்லாம் உள்ளன்,” என்றார்.

நமக்கு ஒருவர் செய்த நன்றியை எக்காரணத் தாலும் மறத்தல் கூடாது. “உப்பிட்டவரை உள் ளளவும் நினை”, என்பது நம்நாட்டுப் பழமொழி யன்றோ? இந்நன்றியை மறத்தலினால் ஏற்படும் பாவத்தைப் போக்குவதற்குப் பிராயச் சித்தமே இல்லை என்று கூறப்படுதலினால், செய்ந் நன்றியை மறத்தல் ஆகாது. பிறர் செல்வத்தை அபகரிக்கக் கருதுதல் கூடாது. பிறர் பொருளை வேம்பைப் போல வெறுக்க வேண்டும். பிறரது பொருளாக்கத் தைக்கண்டு பொருமைப் படுதல் ஆகாது. பிறரைக் கண்ட இடத்து இனியவனாயும், காணாத இடத்து அவரைப் பழிப்பவனாயும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது. அயலார், நண்பர், பகைவர் ஆகிய முத் திறத்தா ரிடத்தும் நியாயத்தினின்றும் தவறி நடத்தல் ஆகாது. பிறர் நம்மை வைதாலும் நாம் அவரை வைதல் ஆகாது. பொறுமையோடு இருத் தல் வேண்டும். பிறருக்குத் தீங்கு செய்ய எண்ணு தல் கூடாது. பிறருக்கு வந்த தீங்கை நீக்க முந்த வேண்டும். நல்ல நட்பை மேற்கொள்ள வேண்டும். தாய் தந்தையர், பெரியோர் முதலியவர்க ளிடம் வெகு மரியாதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். கல்வியில் கருத்தைச் செலுத்திக் கற்றல்வேண்டும். உலக நடையை அறிந்து, அதற்குத் தகுந்தபடி நடத்தல் வேண்டும். இவைபோன்ற செயல்களே நல்லொழுக்கத்திற்குக் கருவிகளாம். இவைகளே ஒருவரைப் பெரியவராக்கும் குணங்களாம்.

○ ○ ○

இந்த நூற்றாண்டில் மிகப் பெரும் பெயரும் புகழும், பொருளும் பெற்றுத் திகழ்ந்தவர் அறிஞர் பெர்னாட் ஷா ஆவர். இவர் இயற்றிய சிறந்த நாடகங்கள் ஐம்பதுக்கு மேலாகும். அந்நாடகங்கள் அவர் வாழ்நாளி லேயே உலகில் பல பாகங்களிலும் கற்றோர்களாலும் மற்றோர்களாலும் விருப்புடன் ஏற்றுக் கொண்டாடப் பெற்றன.

தன் நெஞ்சறியத் தாங்கண்ட உண்மைகளை எவர்க்கும் அஞ்சாது எடுத்துக் கூறும் வன்மையர். தம் அறிவாற்றலால் உலகத்தைக் கலக்கும் வகையி ல் வெற்றிகண்ட ஷா, தனிப்பட்ட முறையில் எளியராகவும் இனியராகவும் அமைதியானவராக வும் மென்மையானவராகவும் விளங்கினார். அவர் உண்ணும் உணவு முதலியவற்றால் எளிமை யும் விளங்குகின்றது; புதுமையும் விளங்குகின் றது. அவர்தம் உடலில் சோப்பும் தேய்த்துக் கொள்வதில்லை. உணவில் எந்த வகையிலும் புலால் சேர்ப்பதே இல்லை. அவர் சுருட்டு முதலிய புகை களை அறவே வெறுப்பவர். மதுவகைகளைத் தொடுவதே இல்லை.

அறிஞர் ஷா “ஓதுவது ஒழியா”, ஒருவர். உண்ணும்போதும் புத்தகமும் கையுமாகவே இருப் பார். “சமயநெறியால் வாழ்க்கையும் ஆட்சியும் செம்மையுறும்”, என்னும் சீரிய கோக்க முடைய வார். இசைக்கலையில் உள்ளது போன்று ஓலியக் கலையிலும் நிறமையுடையவர். 1926 ல் அறிஞர் ஷா அவர்களுக்கு இலக்கிய ரோபல் பரிசு கிடைத்தது. இப்புலவர் பெருமான் அயர்லாந்தின் தலைநகர் டப்ளினில் 1856 யூலை 26 ல் பிறந்தனர். ஐரர்ஜ் பெர்னாட்ஷா என்பது அவர்பெயர். 1950 நவம்பர் 2-ல் பொய்யுடல் நீத்து மெய்யுடல்பெற்று மேலுலகெய்தினார்.

என்ன? ❀

பங்குனிமாசம்! சுக்கிரவாரம்; பகல் நேரம்; மணி பன்னிரண்டாகிறது; அனலென வெயில்; மணல் அடர்ந்தவழி; அவ்வழியே மாது ஒருத்தி வருகின்றாள். அவள் வலதுகையிற் செம்பு தாங்கியும் இடது கையில் மூடுபெட்டி ஏந்தியும் களைப்புடனும் இளைப்புடனும் தொடர்ந்து வருகின்றாள். களிப்பு நீக்கி, கண்ணன் சித்திரம் தெரிய நிற்கும் செம்பு. குருத்து ஓலையால் இழைத்துப் பலநிறச் சாய ஓலைகொண்டு வர்ணம் தீட்டிய பெட்டி. பிரபை நிறைந்த செம்பிலிருப்பது தண்ணீர். அழகு செய்த மூடு பெட்டியிலிருப்பது உணவு. அது என்ன உணவு?

மடந்தை பொறுமையே ரூபமாய்த் தோன்றுகின்றாள். கடகடப்பில்லாள் சடசடப்பின்றி, சுறுசுறுப்புடன் கிறு கிறென நடக்கின்றாள். கன்று தேடி இல்லம் செல்லும் பசுவென இவள் யாரையோ நாடி அங்கு இங்கு பாராது, வழியையே நோக்கிச் செல்கின்றாள். சென்று, வித்தியாசாலை கிட்டியதும், அரனாலையம் அடைந்தாற் போன்று மெய்யொடுக்கி நாயகன் இருக்கும் இடம்சென்று, விடைபெற்று, தாங்கிய செம்பையும் ஏந்திய மூடு பெட்டியையும் அவர் அண்மையில் வைக்கின்றாள். மாது, பங்குனி மாசத்தில் நடுப்பகலில் மணல்வழி தாண்டிய துன்பத்தை மறந்து, ஆன்மா ஆன்மா நாயகன் அடைந்தாற் போன்று உவகை யடைகின்றாள். எனினும் உபாத்தியாயர் மனஸ்தாபத்தூடன், “வேலி நிழல் கண்டு வரலாகாதா?” என்றார். மாது “வேலி நிழல் காணும்வரை பசியிருப்பதா?” எனப் பதிலிறுத்தாள். இவர்களைப் பிணித்திருப்பதுதான் என்ன அன்பு! ஈருடலும் ஒருயிரும் உடையார் இவர்!

உபாத்தியாயர் மாணாக்கரை ஒழங்குடன் வீடு சென்று, அருந்தி, மணிதவருது வரும்படி கட்டளையிடுகின்றார். பின் தன்னைச் சுத்திசெய்து தெய்வம் தொழுக உணவருந்த ஆரம்பிக்கின்றார். இல்லாள் இரு கைகளாலும் மூடு பெட்டியைத் திறந்து எடுத்து நாயகன்முன் பணிவுடன் வைக்கின்றாள் அடியான் அரனுக்கு நிவேதனம் செய்வதுபோலும். “தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் ரெழு தேழுவாள்” இவள். அழகு செய்த பெட்டியி லிருப்பது அறுசுவையுடன் ஆக்கிய அன்னமா! அல்லேல், பால், தேன், சர்க்கரை சேர்ந்த பாகா? அன்றேல், தேவ ருண்ணும் அமிர்தமா? பாருங்கள்!..... அன்னமல்ல, பாகல்ல, அமிர்தமும்மல்ல. காணப்படு

வது என்ன? தீப்பெட்டி யொன்று; ஓர் காகிதச் சுருள்; சந்தனம் போன்ற ஓர் உண்டை; உண்டை ஓர் பெரிய விளாங்கனிப்பிரமானம். அவ்வுண்டையை எடுத்த உபாத்தியாயர் உண்ணத் தொடங்குகின்றார். என்ன உணவெனத் தெரியவில்லை? ஆவல் பொங்குகின்றது. புயல் முனைத்த ஆழிபோலச் சிந்தை அலைக்கப்படுகின்றது! வருவாய் கருதாது ஒருவழிப்பட்ட மனத்துடன் கல்வி யூட்டுகின்றார். அதன் பலனாக நம் சிறார் பெறுவது நல்லொழுக்கம். ‘நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கம்; ஒருவனுக்கு நல்லொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையிலும் இன்பம் பயக்கும். இந்த அரும் பெரும் பணியை ஆற்றும் இவர் உண்பது என்ன? இந்த எளிய உணவா? உண்டாகின்றது இரக்கம்! சிந்தை அனலிடைப்பட்ட மெழுகென உருகா நிற்கின்றது!

உபாத்தியாயர் உண்டபின் தன்னைச் சுத்தி செய்து தெய்வம் தொழுகின்றார். பின் காகிதச் சுருளைப் பிரித்து எடுக்கின்றார். பசிய பூவரசம் இலைகள் சிற்சில காணப்படுகின்றன. அவைகளைப் பிரித்ததும் காணப்படுவது என்ன? புகையிலை! சுருட்டு ஒன்று உண்டாக்கிப் புகைக்கின்றார். பொங்கிய ஆவலையும் பெருகிய இரக்கத்தையும் குறிப்பாலறிந்த அன்றோர் முகமலர்ச்சியுடன், “இந்த உணவு நம் நாட்டின் இயற்கை விதிகளுக்கு உடன்பட்டது. பூமியிலிருந்து பெயர்த்து எடுத்துத் தோல் நீக்காது, நெருப்பில் வாட்டி, அவித்து, தூசு துடைத்து, தும்பு நீக்கி, சிறுதுண்டுகளாக்கி, பின் மிளகு, வெண்காயம், பிஞ்சு மிளகாய் முழுமையும் பிஞ்சு, காய்த் தேங்காய்ப்பூ அளவுறச் சேர்த்து, உப்பும் சேர்த்து இடித்து, பசையற இடித்து இடித்துத் திரட்டியது. இந்த உணவிற்கு ஓர் தனியுருசி உண்டு; விரைவினில் சீரணிப்பது; பசியை உண்டாக்கும்; தேகசுகம், மலசுத்திஉண்டு; உண்பார்க்கு நோயில்லை; வரும் நோயைத் தடுப்பது; அமரருக்கு அரனளித்த அமிர்தம் போல இயற்கை யன்னையால் உவந்தளிக்கப் படுகின்றது; இயற்கை யனைந்த வாழ்வு தாய்மை யுடைத்து; பொரு ளிட்டும் நல்வழிகள் உண்டாகின்றன; அன்புபூண்டு இம்மை இன்பங்களை அனுபவிக்க மெய்யுணர்ச்சி உதயமாகின்றது; வீடு காட்டும் தெய்வவழி தோன்றுகின்றது; வாழ்க்கை புனிதமாகும்” எனக் கூறினார்.

மாணவர் கட்டுரைகள்:**நமது கிராமம்**

இது ஏழுதீவுகளில் ஒன்று. இதன்பரப்பு 9 சதுரமைல். இலங்கை தானும் நீரினாற் குழப் பெற்ற ஓர் தீவு. அதன் ஒர்பாகமாகிய இக்கிராமமும் நீரினாற் குழப் பெற்ற ஓர் தீவாகும். இங்கே ஏறக்குறைய 13,000 சனங்கள் வசிக்கின்றனர். இத்தீவிற்கும் இந்தியாவிற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. இரண்டிற்கும் இடைத்தூரம் 35 மைல் ஆகும். அங்கிருந்து வள்ளமூலமாக இந்தியர் நம் கிராமத்திற்கு வருவதுண்டு. தற்போதும் வருகின்றார்கள். இலங்கையும் இந்தியாவும் இணைக்கப்பட்டிருந்த காலத்தில், நீரினால் பிரிக்கப்படுதற்கு முந்திய காலத்தில், இந்தியாவி லிருந்து ஆரியர் முதன் முதலாகக் குடியேறிய இடங்கள் காலை தீவும் வட்டுக்கோட்டையும் என்று சரித்திரம் கூறும். இதன்பின்பே மற்றவிடங்களில் ஆரியர் குடியேறினர்.

இந்தியாவிலுள்ள 'காலைக்கால்' என்னுமிடத்திலிருந்து ஆரியர் முதன்முதல் வந்து இங்கே குடியேறியபோது இக்கிராமம் ஓர் சிறு தீவாக இருக்கக்கண்டு 'காலைதீவு' என்று நாமம் இட்டார்கள் என்று சரித்திரம் கூறும். இங்கே காலைச் செடிகள் அமோகமாக இருந்த காரணத்தால் 'காலைதீவு' என வந்தது என்பர் ஒரு சாரார். சிங்களவர்

கேட்டதும் அவர்பாற் கொண்ட மனத்தாக்கம் கதிரவன்கண்ட பனி முகிலாகி மகிழ்பூத்த முகம் காணப்படுகின்றது. மாணாக்கர் ஒருவர் இருவராக வந்து சேருகின்றனர். வகுப்பு ஆரம்பமாகின்றது.

அறிவது? தன்னை ஒறுத்து தலைவன் நலம் பெருக்கும் மங்கையைச் சேரும் பாக்கியம் பெற்றவர் உபாத்தியாயர். அவர்களின் ஆடம்பரமற்ற சீவியமும், உயர்ந்த நோக்கும், கொள்கைப்பற்றும் சிந்தையை என்றும் கொள்ளை கொள்ளுகின்றன.

தெரிவது? அவர் பண்புடை வாழ்க்கைத் துணைவி எங்கள் சயம்பு சட்டம்பியாருக்குக் கொண்டுவந்தது, என்ன? 'பனங்கிழங்குத் துவையல்!!'

சயம்பு உபாத்தியாயரின் மாணவன் இன்றம்.

'காலைதீவன்' என இட்டபெயரே 'காலைதீவு' என வந்ததெனவும் ஒரு சாரார் கூறுவர். இது எங்ஙன மிருப்பினும் காலைக்காலில் இருந்து வந்தோர் காலைச் செடிகளைக் கண்ணுற்று 'காலைதீவு' எனப் பெயர் இட்டிருக்கலாம். யாழ்ப்பாணத்துடன் இக்கிராமம் இணைக்கப்பட்டபின் பல முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்டன. மற்றைய தீவுகளிலும் பார்க்கச் சிறந்து விளங்குவதற்குக் காரணம் இத் தொடர்பே காரணமாகும். இதன்பின்பே 'காலைநகர்' என்னும் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றது.

இங்கே சரித்திர சம்பந்தமான இடங்கள் பலவுள. நல்லூரைத் தலைமையாகக் கொண்டு பரராச சேகரம் என்னும் அரசன் யாழ்ப்பாணத்தை அரசாட்சிசெய்த பொழுது பூதத்தம்பி இங்கே அரசாண்டான் என்று கூறுவர். அன்னவனால் கட்டப்பட்டகோட்டையை நாம் இன்றும் காணலாகும். பாதுகாப்பின் நிமித்தமே இது கட்டப்பட்டது. அன்னவனின் தலைநகராய் இருந்த இடம் இன்றும் 'இராஜாந்தோட்டம்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இவ்வூரைக் காவல் செய்யும் பொருட்டு வேலன், நாராயணன் என்னும் இரு படைத் தலைவர்களின் சீழ் இரு சேனைகள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. ஊரைக் காவல் செய்தற்காக இருந்த இடமாகையால் 'ஊர்காவற்றுறை' என நாமம் வழங்கப்பட்டது. அப்பெயரே இன்றும் வழங்கப்படுகின்றது. அதுவுமன்றி வேலன் தானே (சேனை) இருந்தவிடம் 'வேலனை' என்றும், நாராயணன் தானே இருந்தவிடம் 'நாரந்தனை' என்றும் பெயரிடப்பட்டது. அப் பெயர்களே இன்றும் கையாளப்படுகின்றன.

நீலன் என்னும் தலைவன் இருந்த இடம் 'நீலன்காடு' எனவும் அவன்சேனைகள் இருந்த இடம் 'தங்கோடை' எனவும் அழைக்கப்பட்டன. இவர்கள் தம் தேவதைக்குப் பலிகொடுத்த இடம் 'பலிகாடு' என்று அழைக்கப்பட்டது. பூதத்தம்பியின் மனைவிமீது பரராசசிங்கத்தின் முதன் மந்திரியான சங்கிலிகொண்ட காதலினால் இருபகுதியினருக்கும் யுத்தம் நடந்த இடம் 'களபூமி' என்றும் பிற்காலத்தில் கூறப்பட்டது என்று சரித்திரம் கூறும்.

இங்கே பதினான்கு தமிழ்ப் பாடசாலைகளும் இரு ஆங்கில பாடசாலைகளும் நல்லிலையில் இருக்கின்றன. ஓர் ஆஸ்பத்திரியும், ஓர் பிள்ளைப்பெறும் ஆஸ்பத்திரியும் உண்டு. ஒரு தபாற்கந்தோரும் இரு உபதபாற் கந்தோர்களும் இருக்கின்றன. இக்கிராமம் வடக்கு, மேற்கு, கிழக்கும் தெற்கும் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்டு மூன்று பிரிவுகளாகப் பெற்று மூன்று தலைமைக்காரர்களின் கீழுள்ளது. கிராம நன்மைக்காக ஓர் கிராமச்சங்கம் ஏற்படுத்தப்பட்டு முன்னேற்ற மடைந்து வருகின்றது. கப்பல்களின் பாதுகாப்பிற்காக 'கோவளம்' என்னும் இடத்தில் கரைபோரமாய் ஓர் வெளிச்சவீடு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கே கமக்காரர், அரசாங்கசேவை செய்வோர், வர்த்தகர் என மூப்பரும் குழுவினர் வசிக்கின்றனர். மேற்குப் பகுதியில் உள்ளோர் பெரும்பாலும், பிரபல வர்த்தகர்களாகவும், தெற்குப் பகுதியிலுள்ளோர் பெரும்பாலும் கமக்காரர்களாகவும், வடக்குப் பகுதியிலுள்ளோர் பெரும்பாலும் அரசாங்கசேவை செய்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். அரசாங்க சேவை செய்பவர்களும் வர்த்தகர்களுமாய் அநேகர் கொழும்பில் வசிக்கின்றனர். மலேயாவில் அநேகர் அரசாங்க சேவையில் அமர்ந்துள்ளனர். பெருந்தொகையினர் இளைப்பாறுகின்றனர். சுருங்கக் கூறின் திரைகடலோடித் திரவியம் தேடுபவர் நம்மக்கள்.

சுகாதாரத்திற்கு ஏற்ற ஓர் சிறந்த இடம் இக்கிராமம். மற்றைய விடங்களைப் போன்று காசம் முதலிய நோய்களினால் இந்நாட்டு மக்கள் பீடிக்கப்படுவதில்லை. எந்நேரமும் சுத்த காற்றைச் சுவாசிக்கும் பெருமை பெற்றவர்கள் இக்கிராம வாசிகள். இதனாற்றான் போலும் பணையைப் போலும் வைரம் வாய்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர் இந்நாட்டு மக்கள்! ஊர்காவற்றிறை கப்பற் துறைமுகமாக்கப்படின எண்ண இயலாத மாற்றங்கள் இக்கிராமத்தில் ஏற்படும். கோடை காலத்தில் நீர் வசதிக் குறைவு ஏற்படுவதுண்டு மணல் நிறைந்த இடமாகையால் போக்கு வரவு வசதிக் குறைவுகளு முண்டு. ஆயின் காலக் கிரமத்தில் இவைகள் நீங்கும் என்பது திண்ணம். காரைமாதேவி காரையம் புதல்வர்களால் தன் புகழின் உச்சநிலையை அடைந்து வருகின்றாள், இன்னும் அடைவாள்.

P. முத்தையா,
S. S. C.

இலங்கையின்

இயற்கையிலோர் செயற்கை

இலங்கை ஓர் பூந்தோட்டம் போன்ற அழகியதோர் தீவாகும். இதன் இயற்கை வனப்புகள் பாற்போர் கண்ணைப் பரவச மூட்டச் செய்யும். ஆபிரிக்காக்கண்டத்தில் எகிப்து தேயத்தின் பாலை வனத்தின் நடுவில் ஒரு பெரிய உருவம் படுத்திருக்கின்றது. அதன் உடல் சிங்க உருவம். தலை ஒரு வனிதையின் தலை. இப்புதுமையான உருவம் பல காதங்களுக்க் கப்பாலும் தெரிகின்றது. இதை எகிப்து தேயத்தார் கட்டிப் பல ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகள் ஆயின. அப்படி யிருந்தும் இன்றும் பலரால் மெச்சும்படி யிருக்கின்றது. ஆனால் கல்லூயாவி லிறங்கி ஹெபரணை வடீயாகச் சென்று கிழக்கே திரும்பினால் ஓர் மலை தெரியும். அம்மலையே சிங்கவடிவமாக விருக்கின்றது. ஒரு பேருருவுடைய சிங்கம் படுத்திருக்கிற முறையிலது தோன்றும். இச்சிங்க வடிவம் இயற்கை வடிவமோ செயற்கை வடிவமோனென ஐயம் தோன்றும். இறைவனே இப்பெரிய உருவத்தை ஆக்கினானென எண்ணவரும். ஆனால் இம்மலைச் சிகரம் ஓர் செயற்கை உருவம்தான். எகிப்தியரும் வியக்கத்தக்க முறையில் இலங்கைச் சிற்பிகள் இம்மலையின் சிகரத்தை ஒரு சிங்கத்தின் முகமாகச் செதுக்கியிருக்கின்றார்கள். அச்சிற்பிகளின் வேலைத் திறனை என்னவென வர்ணிப்பது. சிங்கத்தின் தலைபோல் செதுக்குவதற்கு எவ்விதமான உயர்ந்த ஏணிகளும், ஆயுதங்களும் வைத்திருந்தார்களோ வென நாம் நம்பக் கூடியதாகவில்லை. இச்சிற்பம் 15-ம் நூற்றாண்டில் தாதுசேனனின் மகனான காசியப்பன் இம்மலைச் சிகரத்தைச் சிங்க உருவமாக்கி அதற்குச் 'சீயகிரி' (Sigeriya) எனப்பெயர் கொடுத்தான். சீயகிரியின் மலைக் கோட்டையை ஏறிப்பார்ப்பது மிகவும் கடினமானது. இதனைப் பற்றியிருக்கும் அழகைப் பார்ப்பதற்கு உச்சிவரையும் ஏறுதல் வேண்டும். சீயகிரிக்குப் பக்கத்தில் ஓர் ஏரியுண்டு. இவ்வேரியின் எதிர்ப்புறத்திலிருந்து இந்த மலையைப் பார்த்தால் மிக அழகாகத்தெரியும். மலையி ளடியிலிருக்கும் பச்சைத் தாவரங்களும் இதற்குக் கண்ணியமான அழகைக் கொடுக்கின்றது. பண்டைக்காலத்துச் சித்திரக் கலைகளில் சீயகிரிச் சித்திரங்களு மொன்றாகும். இதன் பெருமையைக் காட்டுவதற்காகவே இதன் படத்தை இலங்கை அரசாங்கத்தார் 10 ரூபா நாணயத்தாளில் அச்சிடுவித்திருக்கின்றனர். இச்சிகிரியாவின் இயற்கையின் செயற்கையை நாங்கள் கண்டு ஆனந்திப்போமாக!

N. பாலசுப்பிரமணியம்.
S. S. C.

தற்காலத்திற் தமிழ் இலக்கிய நிலை

நமது நாட்டில் தற்காலக் கல்வி கற்ற மக்களுக்கு ஆங்கில மொழியில் இருக்கும் சுவைபோலத் தமிழ் மொழியிலில்லை. ஆங்கில மொழியில் எண்ணரிய சுவை பொருந்திய கவிகளும் விசேட கருத்துக்களும் உண்டென்றும், தமிழில் இல்லையென்றும் அவர்கள் எண்ணுகின்றனர். யாரேனும் ஒருவர் இலக்கண வழுவின்றி உயர்ந்த நடையில் தமிழ் பேசிவிட்டால் “யாருக்குத் தெரியாதபடி பேசுகிறார்” என்று எண்ணுகின்றனர். இலக்கண வழுவோடு பேசினாலும் எழுதினாலும் அத் தமிழே பொது சனங்களுக்குத் தகுந்த தமிழ் என்று எண்ணுகின்றனர். ஆனால் ஆங்கிலத்தில் எவ்வளவு உயர்ந்த நடையில் ஒருவன் பேசுகிறானோ அத்தனை மதிப்பு அளிப்பார்கள். ஆங்கிலப் பயிற்சிக்கு 20 வருஷம் செலவழித்தால் தமிழுக்கு ஆரம்பத்தில் 5 வருஷம் செலவழிக்கின்றனர். இப்படியானால் தமிழின் சிறப்பை இவர்கள் எப்படி அறிவார்கள்? தமிழ் இலக்கியம் எவ்வித நிலைமையில் வளர்ந்து வருகிறது என்பதைச் சற்று உணர்வீர்களாக. உலக மக்களுக்கு ஓர் வழிகாட்டியாய் விளங்கும் திருக்குறள், நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரம் இவைகளைப் பற்றி யாராவது புகழ்ந்தால், இவைகளை ஏன் எளிய நடையில் எழுதவில்லை என்று கேட்கிறார்கள். ஷேக்ஸ்பியர் எழுதியிருக்கும் நடை சுலபமா? என்று கேட்டால் இவர்கள் என்ன விடையளிக்கக்கூடும். இப்படிப்பட்டவர்கள், தமிழைச் சிறிதுகாலம் கற்றால் ஒழிய, அதன் பெருமையை அறிய முடியாது.

ஒரு நாட்டு மக்கள் நாகரீகம் பெற்றவர்கள் என்று கூறுவதற்கு அவர்கள் பேசும் மொழியே அறிகுறியாகும். பல நூற்றாண்டுகளாக வளர்ச்சியடைந்து பல அருமையான அரிய கருத்துக்களை வைத்திருக்கும் நூல்கள் ஒருமொழியில் இருக்குமேயானால் அதவே நாகரீகம் பெற்றது என்று சொல்ல இடமுண்டு. பல்லாயிர ஆண்டுகளாக அரசியல், பொருளாதாரம், புலமை, வர்த்தகம், வீரச்செயல், சமயம் இவைகளில் ஈடுபட்ட அநேக சமயாசாரியர்களையும், புலவர்களையும், வீரர்களையும், வீரத்தாய்மார்களையும் ஒரு மொழி வைத்திருக்குமேயானால் அம்மொழியே சிறந்ததென்று சொல்லலாம். அப்பேர்ப்பட்ட மொழிதமிழ் மொழி என்பதைத் தமிழ்மக்கள் உணரவேண்டும்.

பாமர மக்கள் அறியாதபடி உயர்ந்த நடையில் இருக்கும் நூல்களை தமிழ் இலக்கியம் என்று

எண்ணுகிறார்கள். இது ஓர் மடைமைத்தனம். தமிழை நன்கு அறிய வேண்டுமானால் சங்கச் செய்யுட்கள், சிலப்பதிகாரம், பாரதம் முதலியவற்றைப் படிக்க வேண்டும். இவைகளை நாம் படிக்கா விட்டால், இவைகளிலுள்ள சுவையை எப்படி அனுபவிக்க முடியும்? இவைகள் மட்டுமல்ல, இன்னும் நாட்டுப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள், நாட்டுக்கதைகள், கல்வெட்டுக்கள், சிற்பங்கள் இவைகள் எல்லாம் இலக்கியத்தைச் சேர்ந்தவை. இவைகளிலுள்ள பெருமைகளை சிறிதளவு ஆங்கில அறிவாளிகள் அறிவார்களேயானால், தமிழ் மொழியை அவமதியார்கள்.

தமிழ் இலக்கியம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர் வளர்ந்திருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது அந்நூல்கள் எல்லாம் இல்லாதொழிந்தன. இப்பொழுது இலங்கும் ஓர்சிலநூல்கள் சங்ககாலத்தைச் சேர்ந்தவைகள். அக்காலத்தில் அநேக புலவர்கள் மதுரையில் பாண்டியர் ஆதரவின் கீழ் இருந்து தமிழை வளர்த்தார்கள். சாதியேதமின்றி எல்லா வகுப்பினரிடத்திலும் புலவர்கள் தோன்றியிருந்தனர். தாங்கள் எண்ணிய கருத்துக்களை அழகிய நடையிற் பாடினார்கள். இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று தமிழும் அவர்களிடம் இருந்தன. இதனால், அக்காலத்தில் தமிழ் எவ்வித நிலைமையில் இருந்ததென்று நன்கு விளங்கும்.

சங்க காலத்துக்குப் பின் தமிழ்நாடு முழுவதும் சமய அன்பில் ஈடுபட்ட பெரியார்கள் தோன்றினார்கள். இவர்கள் தேவாரம், பிரபந்தம் முதலிய அருள் மொழிகளைப் பாடினார்கள். பின்பு காவி யங்கள் தோன்றின. அப்பொழுது தமிழ்மொழி முதிர்ச்சியடைந்து இருந்தது. இறுதியில் சென்ற நாலு, ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக அந்நியர் கையில் அகப்பட்டதும், தமிழுக்குப் பற்றுக்கோடு இல்லாமற்போக ஒரு சில புலவர்கள் தோன்றி புராணங்களை இயற்றி ஆக்கமளித்தனர்.

நாங்கள் வசிக்கும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் தேசிய இயக்கத்தினால் ஒரு புதிய ஊக்கம் நாடெங்கும் எழுந்தது. இவ்வித ஊக்கத்தின் பயனாக பாரதியார் போன்ற பெரியார்கள் புத்துயிர் உணர்ச்சிக் கவிகளையும் நூல்களையும் வெளியிட்டனர். எந்த இலக்கியமும் உயர்ந்த நிலையடைதற்கு ஊக்கமும் உணர்ச்சியும் வேண்டும். தமிழ் மொழி ஓர் குறுகிய நோக்கமுடைய தென்று பலர் எண்ணுகின்றனர். இது ஓர் தப்பிதமாகும்,

தமிழைப் போல் வேறு வசிகரிக்கத்தக்க மொழி யில்லை என்றே சொல்லவேண்டும். தமிழ் மொழியே சிறந்ததென்று சொல்லலாம்.

வசனநூல்கள் குறைவாக விருந்ததினால் தமிழில் உள்ள சிறந்த பொருளை யெல்லாம் பொது மக்கள் அறியாது இருந்தனர். ஆனால், இப்பொழுது வசனநூல்கள் ஏராளமாக எழுதப்படுகின்றன. அவைக ளெல்லாம் பெரும்பாலும் கதைகளாகவும், ஆராய்ச்சி நூல்களாகவும், சரித்திரங்களாகவும் இருக்கின்றன. தற்காலத்திலுள்ள விஞ்ஞான நூல்கள் தமிழில் எழுதவேண்டும். பிறமொழிகளிலுள்ள சிறந்த நூல்களைத் தமிழிற் பெயர்க்க வேண்டும். ஆதலினாலன்றோ, சுப்பிரமணிய பாரதியார் "பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழிற் பெயர்க்க வேண்டும்" என்று கூறியுள்ளார்.

தமிழ் நடைக்கு ஓர் அழகுண்டு. எழுத்துக்களில் மென்மையான சத்தமுண்டு. ஒருவனைக் கோபித்துப் பேசக்கூடிய சொற்கள் தமிழில் இல்லை. ஆனால், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில்

இவ்வித சொற்கள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதனால் தமிழ்மொழியின் சிறப்பு தெள்ளிதிற் புலனாகும்.

ஆகவே தமிழ் இலக்கியத்தின் பெருமையை நன்கு உணரவேண்டுமானால் நெஞ்சையள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தையும், கவிரசம் ததும்பும் இராமாயணத்தையும் படிக்கவேண்டும். நாட்டுப் பக்கங்களில் உள்ள வீடுகளின் மரநிழலில் விளையாடும் சிறுமிகளிடமும், மாடு மேய்ப்போரிடமும் இருந்து இலக்கிய நுணுக்கங்களை அறியலாம். இப்பொழுது தமிழ் மொழிக்கு ஓர் புத்துயிர் உணர்ச்சி எழும்பியிருக்கிறது. ஆதலினால் தமிழ் மக்களாகிய நாம் ஒவ்வொருவரும் தமிழின் சிறப்பை யுணர்ந்துகற்று, அரியணையிலிருந்து சீர்குலைந்து, சிதறிக் கிடக்கும் எங்கள் தாயை மணக்கோலம் பூணச்செய்து, எங்கள் தாயின் சிறப்பை அட்டதிக்கெங்கும் முட்டப் புகழ் பரப்பி வாழ்வோமாக.

S. சிவானந்தரெத்தினம்,
S. S. C.

பாட்டுக்கொரு புலவன் பாரதியடா!

பாரததேவி ஈன்ற அருந்தவப் புலவர்களுள் அமரகவி பாரதியும் ஒருவராவார். இவர் மற்றப் புலவர்களைப் போல் மயில்கள் ஆடுவதையும், குயில்கள் பாடுவதையும் பற்றிப் பாடாமல் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும், தமிழின் வளர்ச்சிக்கும் உதவியாய்த் தேனினுமினிய கீதங்களைப் பாடியுள்ளார்.

இவர் எட்டயபுர சமஸ்தானத்தில் வேலை பார்த்த சின்னச்சாமி ஐயருக்கும், இலட்சுமியம்மையாருக்கும் 1882-ம் ஆண்டில் நவம்பர்த் திங்களில் வந்துதித்தார். இவர் இளம் வயதிலேயே பல பாஷைகளையும் கற்றறிந்தார். ஆனால் அக்காலத்தில் யாவராலும் புறக்கணிக்கப்பட்ட தமிழின் இனிமையைக் கண்டார். ஆங்கிலமே இனிய பாஷையெனக் கருதியிருந்த மக்களுக்கு "யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாவ தெங்கும் காணோம்" என்று கூறியதுமல்லாமல், தமிழ் மக்கள் உணரவுஞ் செய்தார். இவர் தமது ஏழாவது வயதிலேயே கவிபாடத் தொடங்கி விட்டார். அந்த நாட்களில் பாரதியார் செய்த "கல்வியின் பெருமை" என்னும் சொற்பொழிவைக் கேட்ட

பல அறிஞர்கள் இவருக்கு 'பாரதியார்' பட்டம் கொடுத்தனர்.

"சேந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே இன்பத்தேன் வந்து பாடியது காதினிலே"

என்று நாட்டின் புகழ்பாடிய பாரதி சும்மா தூங்கி விடவில்லை. ஆங்கிலேயரின் 'அடிமை' மதுவை அவாவுடன் உண்டு அஞ்ஞானம் என்னும் வெறியினால் மயங்கிக் கிடந்த தமிழ் மக்களை தன்னினிய கீதங்கள் மூலம் தட்டி எழுப்பி அவர்களைச் சுதந்திரம் என்னும் பேராற்றில் தன் கவிதை என்னும் கப்பலில் ஏற்றி விடுதலை என்னும் கரையை அடையச் செய்தார்.

இவர் தமது பதினான்காவது பராயத்தில் தமது இல்லற வாழ்வை உலகிற்கு காட்ட விரும்பி ஏழு வயதுடைய செல்லம்மாளை மணஞ் செய்தார். இவரது காலத்தில் சாதிசமய வேற்றுமைகள் வேருன்றித் தலைவிரித்துத் தாண்டவமாடியன. இதைக்கண்ட பாரதி மனம் கசிந்துருகி தமிழ் மக்களின் வேற்றுமையைப் போக்க "எல்லோரும் ஓர் குலம்" 'எல்லோரும் ஓர் இனம்' 'எல்லோரும்

இந்நாட்டு மன்னர் என்று போற்றத்தக்க உயர்ந்த வாக்குகளை பிரகாசிக்கச் செய்தார். இவர் ஓர் ஏழை. இவரின் வாழ்வில் வறுமை தலை நிமிர்ந்து நின்றது. ஏழைத் தொழிலாளிக்கும் உழவனுக்கும் பரிந்து பேசினார். பேசினது மல்லாமல் தன்னுடைய உள்ளப் போக்கால் “உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம், வீணில் உண்டுகளித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம்” என்று உலகோர்க்கு எடுத்துரைத்தார். குழந்தைகளுடைய முன்னேற்றத்திற்கும், பாடி ஆனந்திக்க “ஓடிவிளையாடு பாப்பா, நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா” எனக் குழந்தை உலகிற்கு இன்பமளித்தார்.

இவர் எல்லாப் புலவர்களிலும் பார்க்க ஓர் தீர்க்கதரிசி. அப்படி இல்லாவிடின் எப்படி இந்தியாவுக்குக் கிடைக்கப்போகும் சுதந்திரத்தைக் கண்டு “ஆடுவோமே பள்ளுப்பாடுவோமே, ஆனந்த சுதந்திர மடைந்துவிட்டோம்” என்றும் ‘தாயின் மணிக் கொடு பாரீர் அதைத் தாழ்ந்து புகழ்ந்திட வாரீர்,’ என்றும் பாரதத் தாயின் கொடிக்கு எப்படி அஞ்சலி செய்திருக்க முடியும்?

இவர் பக்தியில் சிறந்தவர். தினந்தோறும் கோயிலுக்குச் செல்வார். ஈன இரக்க முள்ளவர். தான் வறியவனாக விருந்தாலும் ஏழைகளுக்கு தான தருமஞ் செய்வார். கோயிலில் பக்தி ததும்ப இனிய தேவார கீதங்கள் பாடுவார். எட்டயபுர சமஸ்தான

தானுதிபதி காசியிலே பாரதியாரைக் கண்டு அவரைத் தனது சமஸ்தானத்திலே ஆஸ்தான பண்டிதராக நியமித்தார். சுதந்திர புருஷனான இவர் ஒருவரின் கீழ் இருக்க விரும்பாமல் 1904-ல் உத்தியோகத்தினின்றும் விலகினார். 1907-ம் ஆண்டில் ‘இந்தியா’ என்ற வாரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து சுதந்திரப் போக்குகளையும், கவிதைகள் கட்டுரைகளையும் எழுதினார். அதனால் அதன் சொந்தக்காரரால் சிறையி லிடப்பட்டார்.

குமுறும் இதயத்தை இருகையாலும் பொத்தி அமுதகேதம் பாடிய கவிஞர் வாழ்ந்தானா? இலக்கிய சேவை அவனை வாழவைத்ததா? இவரது உடல் நலங்குன்றி 1921-ம் ஆண்டு மண்ணுலகை விட்டு விண்ணுலகெய்தினார். தமிழுக்கு ஒளி செய்த ‘பாரதி’ என்ற விளக்கு மறைந்துவிட்டது. ஆனால் அவ்விளக்கின் கதிர்கள் இன்றும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இன்றும் பாரதியாரின் நினைவுக்காக மண்டபங்கள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன.

“வாழ்க சேந்தமிழர், வாழ்க நற்றமிழர்
வாழிய, வாழிய, நீழீ வாழ்க”

V. பொன்னம்பலம்,
Prep. S. S. C.

நாகரீக உலகம்

நாகரீக உலகம் என்பது புது நாகரீக வாழ்க்கையையும் புது உடை நடவடிக்கைகளையும் கைக் கொண்ட மாணிடர் வாழும் உலகமாகும்.

ஆதியில் மனிதன் வனமிருகங்கட்குச் சமமான அந்தஸ்தில் ஓர் நிரந்தரத் தொழிலினிற், ஓர் நிரந்தர இல்லிடமின்றி மிருகங்களைப்போல் வாழ்க்கையை நடாத்தி வந்தான். காலம் செல்லச்செல்ல அவன் அறிவு வளர்ச்சி அடையவே சாதாரண வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய சௌகரியங்களும் வளரத் தொடங்கின. இந்த மத்திய காலத்தில் மனிதனுக்குத் தன் தேகத்தைச் சூடு குளிரால் காப்பாற்றமட்டும் உடை அவசியப்பட்டது. அறிவு வளர்ச்சி அடையவே தனது மானத்தைக் காப்பாற்றவும் உடை அவசியம் என்பதை உணர்ந்தான். இந்த மத்தியகால வாழ்க்கை உச்சிமேற்கொண்டு மெச்சத் தக்கது. ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு அவசியம் வேண்டுமெனப்படுகிற பொருட்களைமட்டும்

வாங்குவதிலும் உடைகள் அணிவதிலும் ஆடம் பரமின்றி அடக்க ஒடுக்கத்துடனும், தெய்வத்திற்குப் பயந்தும், கல்வி ஒழுக்கத்திற் சிறந்தும் இல்லற வாழ்க்கையை இனிது நடத்தினார்.

ஆனால் இன்று இந்த 20-ம் நூற்றாண்டோ அதற்கு முற்றிலும் வேறு. இன்றைய நாகரீக உலகம் விஞ்ஞானத்தாற் பொங்கி வழிகின்றது. விஞ்ஞானத்தின் பயன்தான் மனிதனைத் தெய்வம் இல்லை என்ற நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது. இன்றைய உலகம் பசப்புக்காரர் கையில் இருக்கின்றது. பதவிமோகம் பிடித்தலையும் பக்கிரிகளின் கையில் இருக்கின்றது. பந்தமற்ற பாமரர்களையும் பகீஸ்கரித்து பச்சாத்தாபப்படுத்தும் பணமுட்டைகளின் கையில் அடிபணிந்து கிடக்கின்றது.

இன்றைய உலகில் ஏழைகள், பரதேசிகள், பாமரர்கள் உண்ண உணவின்றி, ஒதுங்கக் குடில்

இன்றி, கொட்டும் மழையிலும், எறிக்கும் வெயிலிலும் அனாதைகள்போல நிறைந்து இருக்கின்றார்கள். ஆனால் அவர்களின் உள்ளக்கிடக்கை குடிக்கக் கூழ் இல்லாவிட்டாலும் தரிப்பது பட்டாகவும் பயணம் பண்ணுவது மோட்டாராகவும் செலவு செய்வது செக்கு மூலமாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எண்ணுகிறார்கள். ஏமாற்றுதலையும், பலாத்காரத்தையும், மிருக பலத்தையும் அறமாகக் கொண்டுதான் இன்றைய உலகம் நிகழ்கின்றது. மேலும் இவர்களின் உடைவிஷயம் பற்றி வரைவதற்கு எனதுபேனா வேலைநிறுத்தம் செய்யப் பார்த்துக் கின்றது. ஏன் இன்னும் ஓரிரண்டு ஆண்டுகளுள் உடையே அவசியம் இல்லை என்றும், நாகரீகத்தின் ஓர் படி எனக் கருதப்படும். இன்றைய உலகை, நாகரீக உலகம், நவஉலகம் என்று அழைத்தலிலும், போலி உலகம் என்று அழைப்பது முற்றிலும் பொருந்தும்.

ஐயோ! அறிவற்ற மானிடரே! இக்கெதிக் குள்ளாயும் இன்னும் அறிவு வரவில்லையோ? உங்களிடம் இலட்சக்கணக்கான பணம் இருந்தும் நீங்கள் செய்த ஓர் நல்ல காரியம் இருக்கிறதா? போனது போகட்டும்! இனியாவது புத்தியாக நடந்துகொள்ளத் தெண்டியுங்கள்.

T. நடராசர்,
J. S. C.

S. வெங்கெடேஷ்வர சர்மா,
Lower Sixth.

வைரவிழாக் கொண்டாட்டம்

காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியை ஸ்தாபித்தவர் ஸ்ரீ சயம்பு என்னும் பெருந்தகையார். இந்தக் கல்லூரி அன்று இருந்த நிலை வேறு. இன்று இருக்கிற நிலை வேறு. அன்று ஓர் குழந்தை; இன்று ஓர் இளம் மங்கை. இதனை வித்திட்டவர் ஸ்ரீ சயம்பு அவர்கள். சிறு குடிசையாய் இருந்த பாடசாலை இன்று ஓர் சிறந்த கல்லூரியாகத் திகழ்கின்றது. தலைமை யாசிரியரும் மற்றையாரும் இதன் அறுபதாவது வருஷத்தை சிறப்புடன் கொண்டாடத் தீர்மானித்தனர்.

ஒருமாசத்திற்கு முன்பே ஆகவேண்டிய ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. கைத்தொழில் இலாகா, கமத்தொழில் இலாகா முதலிய இடங்கட்கு அறிவித்தல் கொடுக்கப்பட்டது. 1950ம் ஆ ஆவணியி 19-ம் உ சனிக்கிழமை தொடக்கம் 21-ம் உ திங்கட்கிழமைவரைக்கும் இவ் விழா நடைபெறத் தீர்

ஓர் குருவியின் ஏமாற்றம்

ஓர் ஊரிலே ஒரு கிளியும் ஒரு புறாவும் ஒரு குருவியும் சிநேகமாக ஒரு மரப்பொந்தில் வசித்து வந்தன. ஒருநாள் மூன்றும் இரைதேடச் சென்றன. செல்லும்பொழுது தங்களுக்கு என்ன இரை கிடைக்கின்றனவோ அதை தாங்கள் பங்கிட்டு உண்பதென்று தீர்மானித்தன. குருவிக்கு தானியம் கிடைத்தது, கிளிக்கு ஒரு மாம்பழம் கிடைத்தது, புறவுக்கும் தானியம் கிடைத்தது. குருவி தனக்குக் கிடைத்த தானியத்தைத் தன் சிநேகிதர்களுக்குக் காட்டினால் அவர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி அதை ஓர் ஆலமரத்தில் வைத்துவிட்டு வந்தது. கிளியும் புறாவும் தங்கள் இரையை கொண்டு வந்து பங்கிட்டுக் கொடுத்தன. கொடுத்தபொழுது குருவிக்கு மூன்றிலொரு பங்குதான் கிடைத்தது. குருவி முன்பு வைத்த தானியத்தை ஒரு அணில் எடுத்துக் கொண்டு போய்விட்டது. பின்பு குருவி தான் வைத்த தானியத்தை வைத்த இடத்தில் பார்த்த பொழுது காணாது ஏமாந்து போய்விட்டது. பிள்ளைகளே! நாங்கள் உண்மையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென இக்கதையிலிருந்து அறிகிறோம்.

மானமாயிற்று. மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் தங்களாலியன்றளவு பாடுபட்டார்கள். நடராசர் மண்டபம், பள்ளிக்கூடம், தெரு முதலிய இடங்கள் கண்டோர் எவரும் மயங்குமாறு அலங்கரிக்கப்பட்டன.

சிறந்த சரித்திரப் படங்களும், பூமிசாஸ்திரப் படங்களும் ஓர் அறையில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. விஞ்ஞானப் பொருட்கள் வரவழைக்கப்பட்டு ஓர் இடத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தன. காரைநகர் மண்டபம் வரையப்பட்டு பிரதானமான இடங்களுக்கு கலர் வெளிச்சம் போடப்பட்டிருந்தது. அங்கே அதிசயிக்கக்கூடிய சம்பவங்கள் நடைபெற்றன. இன்னொரு அறையில் கண்ணைக் கவரும் ஓவியங்களும், பெரியோர்களின் உருவப் படங்களும், இயற்கை வனப்புக்களும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருந்தன. இன்னொரு அறையில் கைத்தொழில்

பொருட்களும், மற்றொரு அறையில் கமத்தொழிற் பகுதியாரின் பொருள்களும் வைக்கப்பட்டிருந்தன. விளையாட்டுகள் அநேகம் நடைபெற்றன ஜால வித்தைகள் காட்டப் பட்டன. நடராசா மண்டபத்தின் பின் வளவில் இயந்திரத்தினால் கமத்தொழில் செய்யும் முறைகள் காட்டப்பட்டன.

சனிக்கிழமை யன்று ஆயிரக் கணக்கான சனங்கள்வந்து குழுமினார்கள். கணக்கற்ற கார்கள் வந்தன. மின்சார விளக்குகள் பட்டப்பகல் போன்று எரிந்து கொண்டிருந்தன. ஓர் பக்கத்தில் ஒலிபரப்பி காதைத் துடைத்துக்கொண்டிருந்தது. 3 நாளும் 4 மணி தொடக்கம் பொருட்காட்சி பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்தது. களைப்புற்றவர்கள் குறைந்தவிலையில் சிறந்த உணவு அருந்த அவ் விடத்திலேயே சிற்றுண்டிச் சாலை வசதியாய் இருந்தது. முதல்நாள் பொருட்காட்சியின்பின் நீதி மன்றி யாகிய கனம் திரு. L. A. இராஜபாக்கஜ அவர்

களும், சேர். ஜவர் ஜென்னிங்ஸ் அவர்களும் சிறந்த முறையில் சொற்பொழி வாற்றினார்கள். இரண்டாம் நாள் "பக்த மீரா" என்னும் ஓர் சிறந்த நாடகம் பாடசாலை மாணவர்களால் எல்லோரும் மெச்சும்படி சிறந்த முறையில் நடிக்கப்பட்டது. இதைப் பார்த்துக் களிப்பதற்கு பல இடங்களிலும் இருந்து திரளான சனங்கள் வந்து குழுமினார்கள். மூன்றாம் நாள் திங்கட்கிழமை இந்திய சரித்திர சம்பந்தமான படங்கள் காட்டப்பட்டன. மல்யுத்தம் முதலிய விளையாட்டுகள் பார்ப்பவர் மனதைத் திடுக்கிடச் செய்யக்கூடிய முறையில் நடைபெற்றன. இதுபோன்ற மாபெரும் விழா பாடசாலையின் சரித்திரத்தில் முன் ஒருபோதும் நடந்ததேயில்லை.

T. சிவசர்பு,
Pre. S. S. C.

தன்னால் முடிந்ததை செய்யவேண்டுமென்று எவன் எண்ணுகின்ருனோ, எவன் அவ்வாவலின்படி காரியத்தை செய்கின்றானோ அவனே உண்மையான சுதந்திர புருடன். (சூலோ)

மெய்யும் பொய்யும் பகிரங்கமாக கைகலந்து போர்புரியின் என்றே னும் மெய் தோல்வியுற்ற துண்டா? (மில்றன்)

உலகமே என் தேசம். நன்மை செய்வதே என் சமயம். (தோமாஸ்)

எவ்வித மிறந்தான் என்பதன்று கேள்வி. எவ்விதம் வாழ்ந்தான் என்பதே கேள்வி. (டாக்டர் ஜோன்ஸன்)

THE LATE DR. K. VISWANATHAN
who built the Thirugnana Sampanthamoorthy
Nayanar School Hall 1905.

KARAINAGAR HINDU COLLEGE

DIAMOND

THIS school that celebrated its Diamond Jubilee in August last year was founded in the year 1888 by that great and good man the late Mr. Muthu Sayampu one of the pioneers of Hindu education in Jaffna, who spent his small resources in this educational effort. For a long time Mr. Sayampu himself was the headmaster. He had only one assistant—a gentleman who was a product of the Seminary at Vaddukkoddai and who devoted his declining years to the cause of Hindu education. Among the first batch of students were Mr. S. R. Arumugam I. S. M.,—a Malayan pensioner at present and father of Mr. A. Thiagarajah the present Principal and the late Mr. V. Ampalavanar the uncle of the late Mr. N. Nadarajah, K. C. The religious atmosphere of the school was good. There was no grant-in-aid in those days and the boys in addition to the usual instruction in English were given a good grounding in such books as “Thiruvathavoor Puranam” and the singing of Thevarams. Mr. Sayampu was supported in his early days of grim struggle by his uncle Mr. Lakshmanar a good and saintly gentleman himself. Mr. Sayampu was soon able to enlist the support and sympathy of the leading men of the place. Chief among them was the late Dr. K. Viswanathan, an eminent physician and philanthropist—the great grandfather of Mr. J. C. Arulampalam of the staff of the College—by whose efforts the first brick and mortar building called the

JUBILEE

MEMORIES

by

‘Alumnus’

Thirugnana Sampantha Moorthy Nayanar Hall was built; it was opened by Sir William Twynam the revered and veteran Government Agent of Jaffna in the year 1905. The late Mr. Sivasithampara Iyer—father of Mr. K. S. Mahesa Sarma, Notary public who served the school as teacher for some years—and Mr. Muttiah used to deliver religious lectures in the school hall which used to be largely attended. The Founder was himself a good student of Tamil and Saiva Religion having been taught by the reputed Tamil Scholar the late Mr. Nevins Chithamparapillai. Among those who helped and encouraged Mr. Sayampu with lands and funds at a critical period were the late Mr. Murugesu Kovindar and the late Mr. Sithamparappillai Kanthappar—father of Messrs. K. Somasundaram and K. Chanmugam who followed in their time the noble example set by their father,—both of Karainagar. Later on, it was felt that the school should be recognised by the Government if it was to continue its career of usefulness. It was during this period that the late Mr. E. K. Sivasubramaniya Iyer B. A from South India joined the school as Headmaster with Mr. A. V. Kulasingham, - a leading lawyer today—as assistant. The school was first registered in the year 1911 and re-organised under the name of Karainagar Hindu English School. Those were great days indeed; and the people of Karainagar who lived through those days can still recall happy memories of good things taught and

done, how the school took up the cause of the Temperance Movement and organised public opinion under the leadership of the great Trio—"E.K.S.", Prof. Allen Abraham, B. A., F. R. A. S. and Mr. A. V. Kulasingam. The school was thus the centre of much social awakening and reform. "E. K. S." served the school at much sacrifice to his own self foregoing a large part of his salary. Residents of Karainagar in Malaya who formed themselves into the Karai Union gave valuable assistance with money and their never-failing enthusiasm in a good cause. The late Mr. Murugesu was the leader of the movement in Malaya and sacrificed a great deal for helping the school. When it was registered as an elementary school, in spite of discouragement and opposition the path of the school was more or less smooth.

The Founder himself had become old and it was necessary to place the management of the School on a sure foundation. He accordingly made over the Management to the Board of Directors of the Jaffna Hindu College in 1921 and it has remained under their management ever since. The school had been fortunate in having had a succession of Headmasters who were all devoted to the service and well being of the institution—the late Mr. S Ramakrishna Iyer, who succeeded 'E. K. S.', the late Mr. P. Veluppillai,—father of Mr. V. Thillainathan Advocate and grand father of Dr. R. Kanagasundaram both old boys;—the late Mr. N. Kandiah, the son-in-law of Mr. Sayampu, Mr. A. Saravanamuttu, who is at present District Inspector of Schools Jaffna, the late Mr. K. S. Rajaratnam, Mr. A. Sitaraman who served twice here and has now retired and Mr. A. Kanagasabai who retired having spent the last ten years of his service here. Special mention must be made of Mr. A. Kanagasabai, under whose regime, the strength of the school rose from 130 pupils in 1916 to 450 pupils in 1945. It was then, the school became a Senior Secondary School teaching up to the S. S. C. class.

The present Principal Mr. A. Thiagarajah who succeeded him has been able to work it up and make it a First Grade School in 1949. It teaches up to the H. S. C. and Entrance Classes and has a fairly good library and a well equipped laboratory and other modern requirements. It has a teaching staff with many highly qualified and competent teachers, which is devoted to the service of the school. It has over 600 boys and girls on its roll. Though it has grown big and fast, it is still known locally as the Sayampu School.

On the occasion of the Diamond Jubilee it is natural for us to look back with profound gratitude and in a spirit of thanksgiving upon all generous benefactors; with satisfaction and pride upon all faithful sons of the school who carried its name into every walk of life, in high place or in low place, in this country as well as in Malaya; above all to look back over these sixty years to our Founder, whose lamp of love like Aladdin's lamp brought to light this great institution.

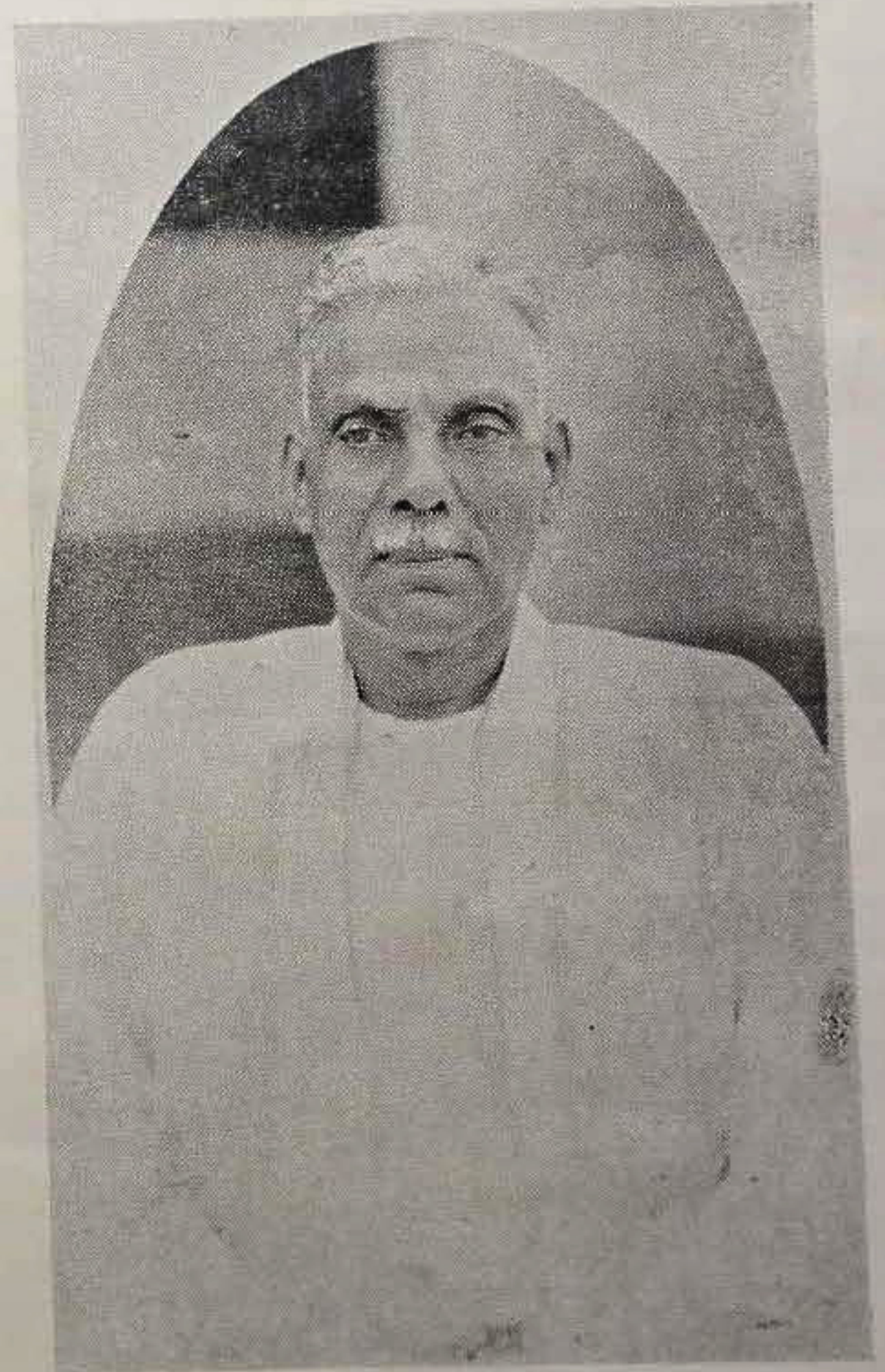
The greatest benefactor of the College has been the late Mr. N. Nadarajah, K. C., who in his lifetime donated two acres of land for the college. Carrying out his wishes, his widow Thangammah has presented to the college a magnificent gift—the Nadarajah Memorial Hall erected at a cost of Rs. 60,000/- and a rare collection of books to the library. Apart from its usefulness as a Hindu educational institution the school has developed into a centre of social usefulness, which cannot but prove to be of the greatest benefit to the people of Karainagar, as well as the rest of Ceylon. The worthy sons of Karainagar who are wealthy and prosperous should not fail to help the school to expand as they had helped it in its earlier days. There is wealth at Karainagar and there is no worthier cause than the expansion of the college for spending a portion of that wealth. It will be a great investment for the future generations of the people of Karainagar.

OUR BENEFACTORS

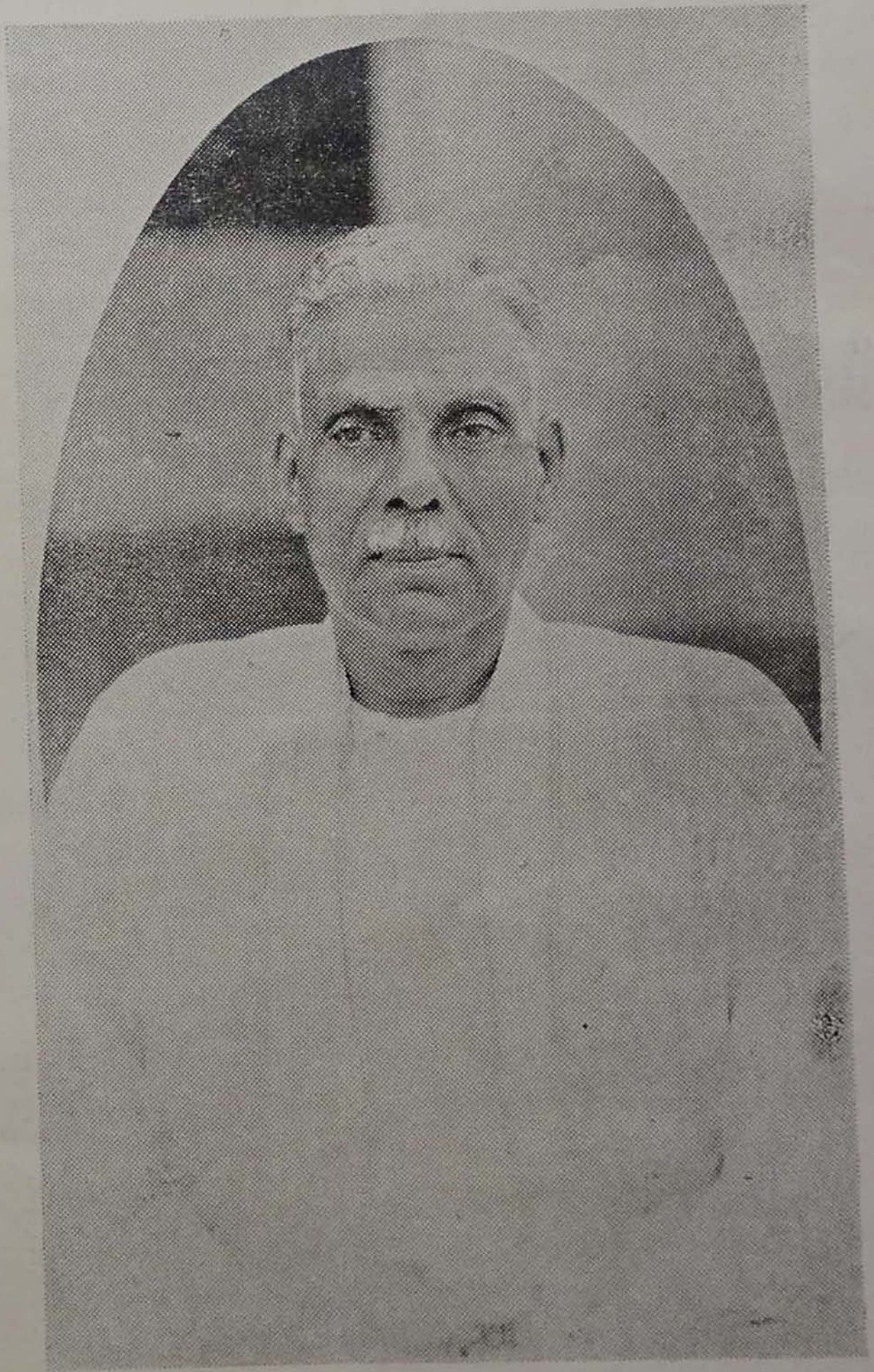

A. SANMUGAM ESQ.
Donor of the College Office.

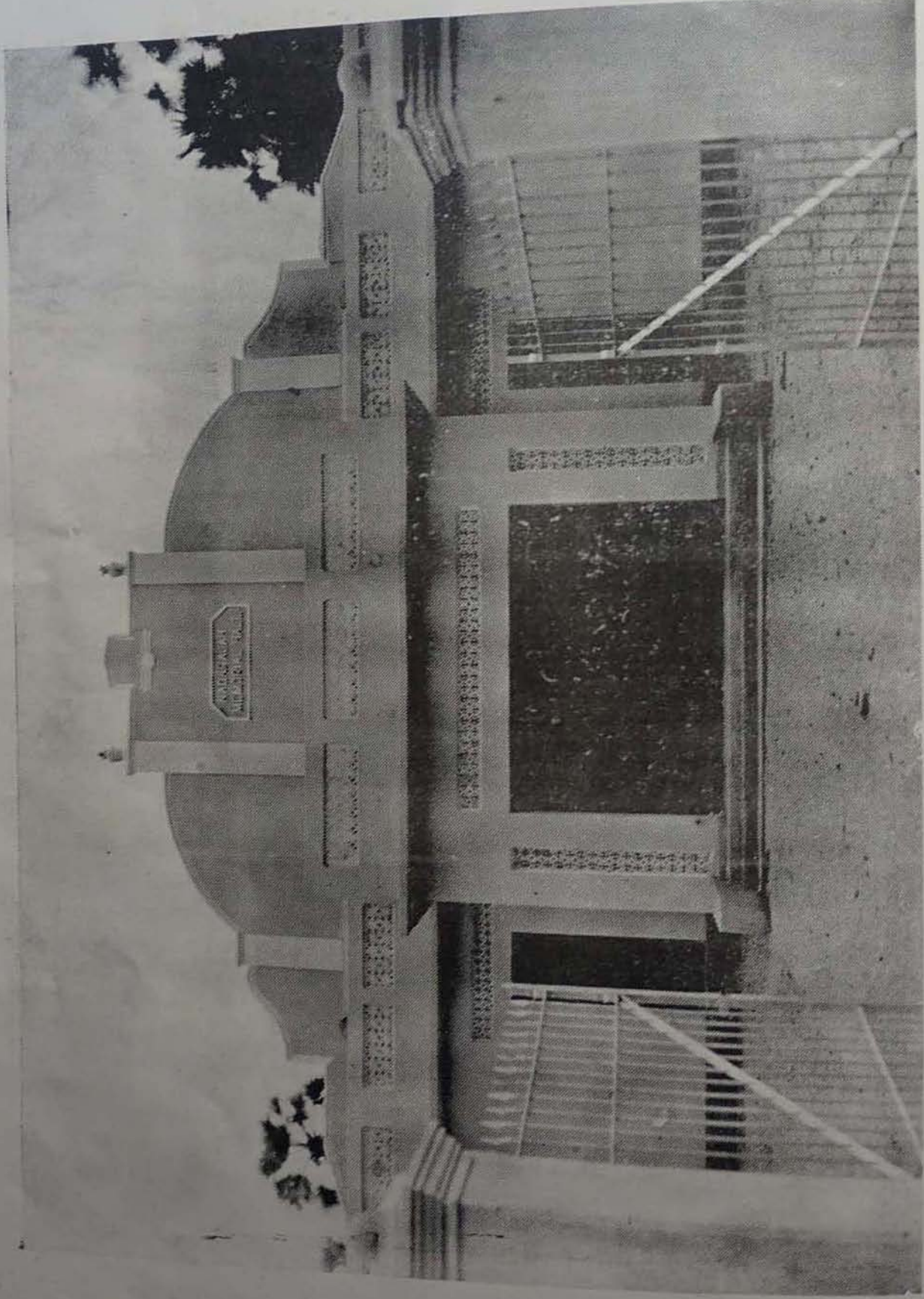
V. THAMBIPPILLAI ESQ.,
who supervised the building of the
Nadarajah Hall.

V. THAMBIPPILLAI ESQ.,
who supervised the building of the
Nadarajah Hall.

NADARAJAH MEMORIAL HALL

THE OPENING OF THE NADARAJAH MEMORIAL HALL

The Nadarajah Memorial Hall was declared open by Dr. L. A. Rajapakse, K. C., Minister of Justice on Saturday 19th August 1950, the first day of the Diamond Jubilee Celebrations. The portrait of the late Mr. N. Nadarajah, K. C. which now adorns the magnificent Hall was unveiled by Sir Ivor Jennings the Vice Chancellor of the University of Ceylon. Mr. K. Kanagaratnam, M. P. Parliamentary Secretary to the Minister of Education, who presided, introduced Dr. Rajapakse and Sir Ivor Jennings as two gentlemen who were eminently suited for putting in the capstone of its completion. He outlined in brief to a most representative gathering the merits of the late Mr. Nadarajah's life and called upon the younger generation to emulate the glory of the great man that gave them such a splendid gift.

Sir Ivor Jennings who spoke next said, "In this hall we have evidence of Mr. Nadarajah's interest in his own village and his own people, but in opening it we must remember his sense of obligation to humanity in general and his sense of kinship with the world at large. I think he would have said that the whole world was his village and yet he never forgot the village from which he came. I think he would have said too, that all people were his own people and yet he never forgot his own people."

His Social Conscience

I would like to emphasise an aspect of his character, the only one which impressed me as soon as I got to know him. It is what I would call his Social Conscience—his sense of social responsibility, his conception of his duty to humanity.

This is, I fear, a quality which is far too rare. There is so much striving for personal prestige that one is apt to forget many hundreds perhaps thousands who quietly go on doing the job for which they are paid, and also jobs for which they are not paid and expect neither reward nor honour.

Not only in Ceylon, but in all countries the great mass of people have no ambition save to live their lives as comfortably as they can. Some months ago, while I was in another country the Vice-Chancellor of a University took me out to one of the beaches, and showed me athletic young men and attractive women lying in the sunshine. They were magnificent anatomi-

mical or perhaps I ought to say, physiological specimens.

But the Vice-Chancellor said, this is our pagan civilisation. He explained that most people get a job for forty hours a week, and take their pay. Their usual objective in life was to enjoy themselves. They thought their leisure was an opportunity for lying in the sun, going on picnics, watching football matches and so on. That was not Mr. Nadarajah's life.

Marks of a Great Man

Continuing Sir Ivor said that to be able to rid one's mind of conventional formulae, and think out a philosophy of life for one's self, to be able to apply that philosophy in one's personal and social relations, to ignore the futilities that commonly pass for public opinion, and get on with the job, to express one's opinion forcibly, and yet to admit that a contrary opinion may honestly be held and be equally forcibly expressed,—these are the marks of a great man.

He and I very often differed; because we started from different premises, and therefore reached different conclusions but they were differences over which we could argue and indeed did argue interminably.

He would accept my premises for the sake of argument and see if they led to my conclusions. And when he found that they did, he would try to find out what was wrong with the premises.

A Great Son of Lanka

Dr. L. A. Rajapakse, K. C. who recalled memories of his long friendship with Mr. Nadarajah, said that in Mr. Nadarajah's death, not merely the Tamil Community and the Legal Profession but all Ceylon had lost a great man. He was a philanthropist, a great social worker who scoffed at loose talk.

Referring to Mrs. Nadarajah the Minister of Justice said that the magnificent hall donated by her stood out as an act of a devout Hindu wife. An address was read out and presented to Mrs. Nadarajah by Mr. K. Chelliah of the College Staff on behalf of the teachers and students of Karainagar Hindu College expressing their deep sense of gratitude to her and wishing her all the blessings of Heaven. The vote of thanks proposed by Mr. A. Thiagarajah, Principal of the College brought the function to a close.

The Secretary's Report on the Diamond Jubilee Celebrations

I am sorely in need of rest after this long and hard work in connection with the Diamond Jubilee Celebrations. However, I feel that I would be doing wrong to my friends and to the well-wishers of the college if I shrank from the labour of recording some facts about it.

To begin with, I must tell my friends that this article is not intended for those who were fortunate enough to see the exhibition in person. I know how eager our friends in outstations and Malaya must be to have some idea of all that happened. This is chiefly intended for them.

The idea of the Diamond Jubilee was a spontaneous affair on the part of the Principal and members of the public. The Principal considered this as a golden opportunity for sharing with the public his joy and pride at the rapid progress the College had made during the last few years. Two committees collaborated in organizing the celebrations, one here and another in Colombo. Almost every old boy helped. Our friends in Malaya to whom appeals were sent directed their activities through the Karai Union.

The Jubilee Celebrations took place during the three days from the 19th to the 21st of August 1950. The entire quadrangle of the college, the classrooms, the Nadarajah Memorial Hall, and all the surrounding premises were lit up with thousands of bulbs, and the whole place took on the appearance of a fairyland. There were more than 20 stalls. The various government departments co-operated. As one started going the rounds of the carnival grounds, first there was the tempting offer, 'Try your luck' from the stalwarts in charge of the Games of Skill section, and visitors were glad to find their moneys slowly moving into the college coffers. Then there was the 'Cheapside' stall which offered to supply everything a visitor wanted. Brisk sales were the order of the day. The Kalutara Basket Society displayed their fancyware in another stall and the *naar* expert from Travancore, kindly lent by the Co-operative Department was busy in another section demonstrating *naar* weaving to an appreciative and admiring crowd. The Industries and Agricultural Departments displayed their wares and their work to crowds of visitors. The Marketing Depart-

ment did some brisk sales, and popularized their goods.

The Art Exhibition was organized by Mr. Bhageswara Sarma an artist himself. A number of modern Indian paintings were on show and Mr Sarma's studies of fisherman were a special feature.

The Science Exhibition under Messrs. Sastri and Vaithianathan was a great success. Students were there explaining modern discoveries and research to interested spectators through models and apparatuses set up for the Exhibition, with the slender resources available in the college laboratory.

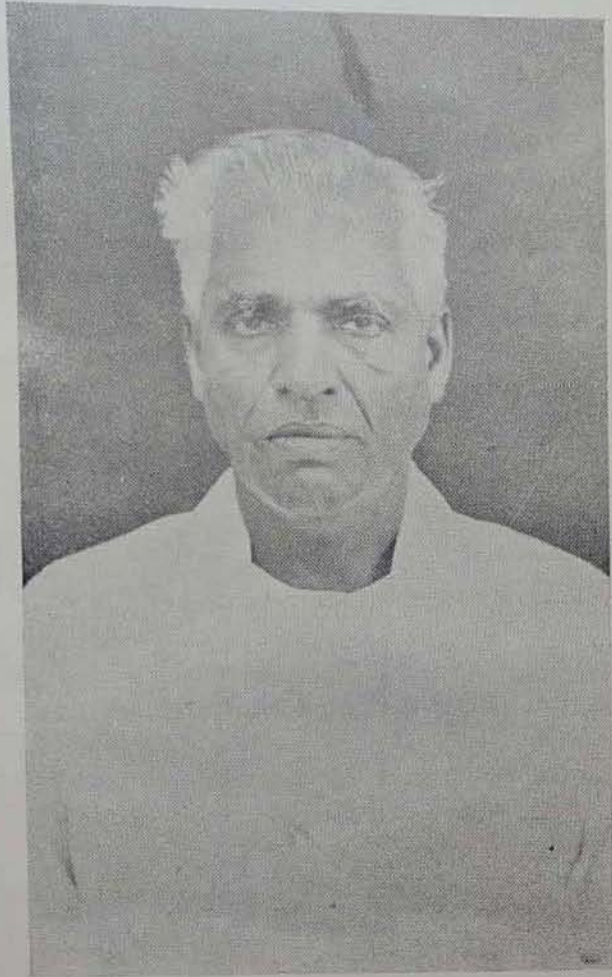
An Educational Exhibition setting forth the march of History, and several aspects of Geography, and Social Studies was organized by Messrs Srinivasan and Aiyadurai, and attracted crowds throughout the three days.

The office was in the centre of the grounds, beautifully illuminated, and decorated with palms. It was a hive of activity with the mike summoning volunteers and announcing programs of interest. Displayed there were the radio and the other prizes offered in the Jubilee Crossword Competition. The canteen organized by Mr. T. Cumaraswamy catered to the visitors lavishly and efficiently, and was the scene of abundant supply and demand.

Side by side with the Exhibition, items of amusement and interest took place in the Nadarajah Hall. The first day of the program saw the ceremonial opening of the Nadarajah Hall by Dr. L. A. Rajapakse, and the unveiling of the portrait of the late Mr. N. Nadarajah K. C. by Sir Ivor Jennings. The School Dramatic Society presented *Meera Vijayam* and Magic Shows and Feats of strength kept the crowds thrilled. The Indian Embassy films were also largely attended.

Amidst these rejoicings, the founder of the School, the late Mr Muttu Sayampoo was not forgotten, nor Mr. A. Sanmugam, a benefactor of the College. Mr. N. Ponnambalam, an enthusiastic old boy of the College, unveiled the founder's portrait, and a marble

M. VELUPPILLAI ESQR.
Treasurer.

V. KANDAPPOO ESQR.

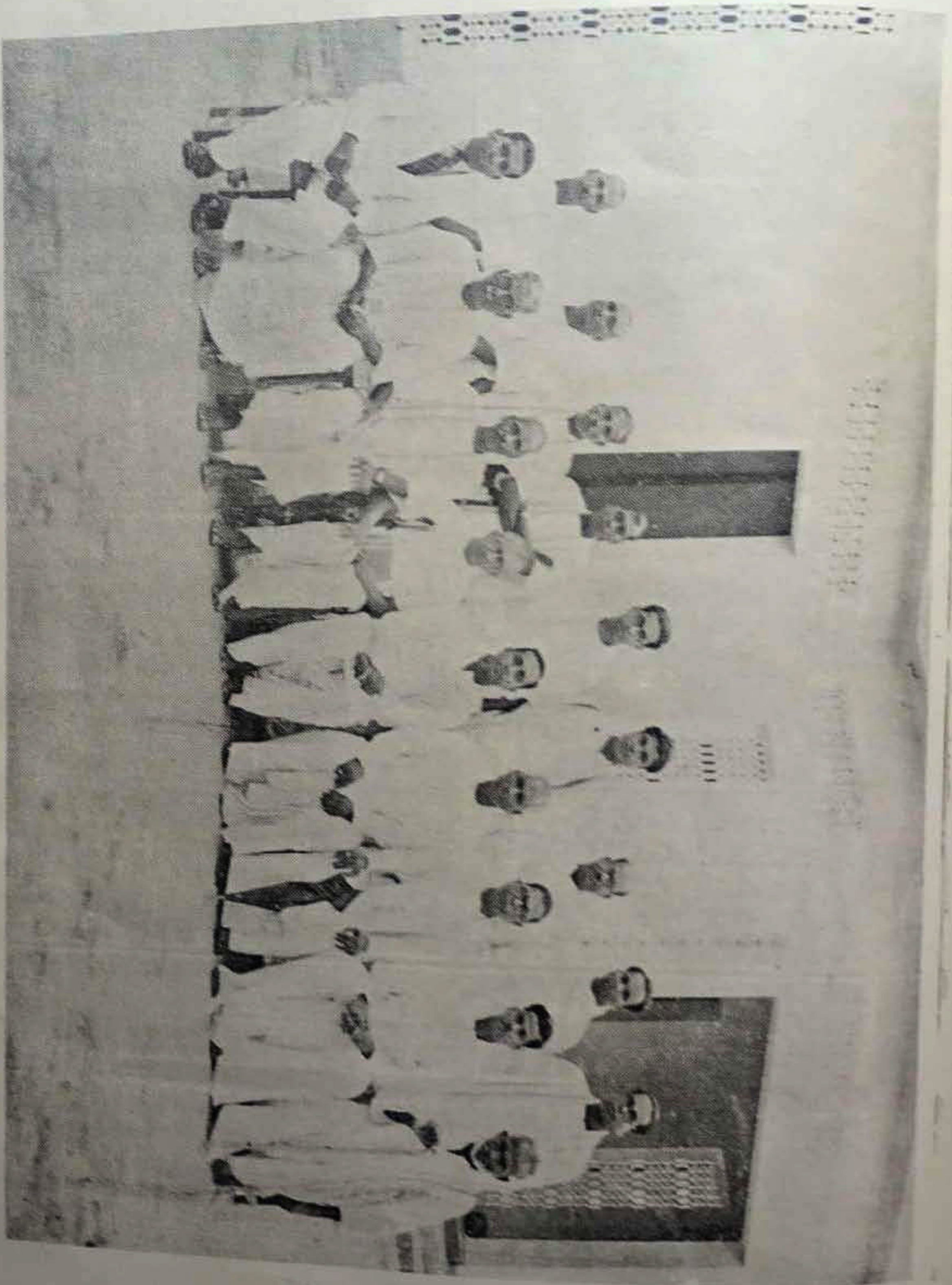

M. ARUMUGAM ESQR.

(Joint Secretaries)

DIAMOND JUBILEE
COMMITTEE

THE DIAMOND JUBILEE COMMITTEE

L. to R. Seated : M. Arumugam, V. Thambipillai, S. Marugosu, K. S. Mahesasaram, A. Thiagarajah,
M. Veluppillai, K. Kathiravelu, V. Kandappu, R. Vaithilingam.
Standing : S. Sinnathambay, S. Arumugam, N. Subramaniam, D. Kanagaretnam, A. S. Kanagaretnam,
K. Sinnathambay, K. Nallathambay, N. Aruliah, V. Subramaniam,

commemorating Mr. Sanmugam's gift was unveiled by the D. R. O. of the division.

The Committee did not stop with merely getting up the celebrations. They also launched a Rs. 100,000/- fund for the College. We are sorry that we have not been able to make much headway in this. The amount subscribed in the Karainagar list is Rs. 8868-33, out of which we have realised Rs. 4314-83. In the Colombo list the amount subscribed is about Rs. 6000/., out of which we have realized Rs. 2486-67. The Committee of the Karai Union has recommended to the General body that a sum of Rs. 6000/- be released from its funds to equip the laboratory of the college. We are informed that the Union has taken up the question of individual contributions to the lakh fund. By the time this article goes to print, I am sure we would have succeeded in collecting the balance due from lists already subscribed and the moneys we are hoping to receive from the Karai Union.

My thanks are due to the members of the Committee, the Principal and Staff of the College, and a number of students and friends all of whom worked whole-heartedly for the success of our undertaking. Without their loyal co-operation we couldn't have organized our cele-

brations at all. There were in all *eight* committee meetings. I am happy to record that almost every member attended, and in addition joined our collection parties without any hesitation. Special mention must be made of our Treasurer, Mr M Velupillai, who with characteristic tact and care, kept watch over our funds and kept our books efficiently. His patience and perseverance in the cause were an inspiration to the rest of us from the beginning.

Finally, a word regarding the Crossword Competition. Although the net income from the competition is nothing, I am happy to announce that a sum of Rs. 1500 was realized by sale of crossword forms. The list of prize winners is published elsewhere.

On behalf of the Committee I wish to express our sincere thanks to the members of the public and the o'd boys for their cordial support and the amounts they ungrudgingly contributed. We are looking forward to completing our lists and collections early; we shall have to decide how we could spend our collections in the best interests of the College.

Karainagar,
10-11-50.

V. KANDAPPU,
Hony. Secretary,
Diamond Jubilee Committee.

Considering how foolishly people act and how pleasantly they prattle, perhaps it would be better for the world if they talked more and did less.

W. SOMERSET MAUGHAM.

The real measure of our wealth is how much we should be worth, if we lost our money.

**Review of the work done by the
Karainagar Hindu College Diamond Jubilee Fund
for period ending 31st December, 1950.**

A general meeting of the Old Boys and well wishers of the Karainagar Hindu College was held on 3rd April 1950 at 6 30 p m. at the Saiva Mangayar Kalagam Hall, Wellawatte, presided over by the Principal Mr. A. Thiagarajah M. A. to discuss how the Diamond Jubilee could be celebrated successfully and to launch a Diamond Jubilee Fund on that occasion in order to provide the urgent requirements of the College.

At the meeting the Principal outlined in detail the urgent requirements of the College and appealed for the help and co-operation of all, for the successful celebration of the Diamond Jubilee and thereby create the necessary conditions for generous contributions by all to the Diamond Jubilee Fund that would be launched.

A Committee consisting of the following was elected to give effect to the objects of the meeting.

Chairman: Mr. K. Chanmugam, Divl. Suptd of Post Offices, Colombo.

Vice Chairmen: Mrs. N. Nadarajah, "Kamalanam", Alfred Place, Colpetty. Mr. N. Ponnampalam, Asst. Accountant, Electrical Dept., Colombo. Mr. S. Kandiah, G. P. O. Colombo.

Secretary: Mr. V. Somasunderam, Land Settlement Dept, Colombo.

Asst. Secretary: Mr. T. Poopalapillai, S. M.'s office, C. G. R. Maradana.

Treasurer. Mr. K. S. Nadarajah, Proprietor, Yarlton Stores, Colombo.

Asst. Treasurers: Mr. V. Perampalam, D T- S. Office, C G. R Colombo, Mr. S. Shanmugam, Irrigation Dept., Colombo. Mr. R. Ponnambalam, Forest Dept, Colombo.

Two Committee Meetings were held during the period and the collection campaign was pursued in accordance with decisions arrived at the Committee Meetings.

Subscriptions to the tune of about Rs. 6000/- have been promised by the old boys and well wishers and a sum of Rs. 2486/67 has already been collected up to the end of 31st December, 1950.

For various reasons the Committee was unable to continue its collection activities effectively since the conclusion of the Diamond Jubilee celebrations held in August 1950.

With the commencement of the New Year 1951, the Committee proposes to carry on its work more energetically. The Committee was unable to meet personally all the old boys and well wishers and hopes to meet them soon for their subscription.

The Committee thanks all the subscribers for their generous contributions to the Fund and appeals to all for their wholehearted support in its future activities as well. The Committee also expresses its deep gratitude to the Principal for having ably assisted them in their collection campaign.

Land Settlement Department,
Colombo. 18-1-50.

V. SOMASUNDARAM,
Hony. Secy.

If all our misfortunes were laid in one common heap, whence every one must take an equal portion, most people would be contented to take their own and depart.

Socrates.

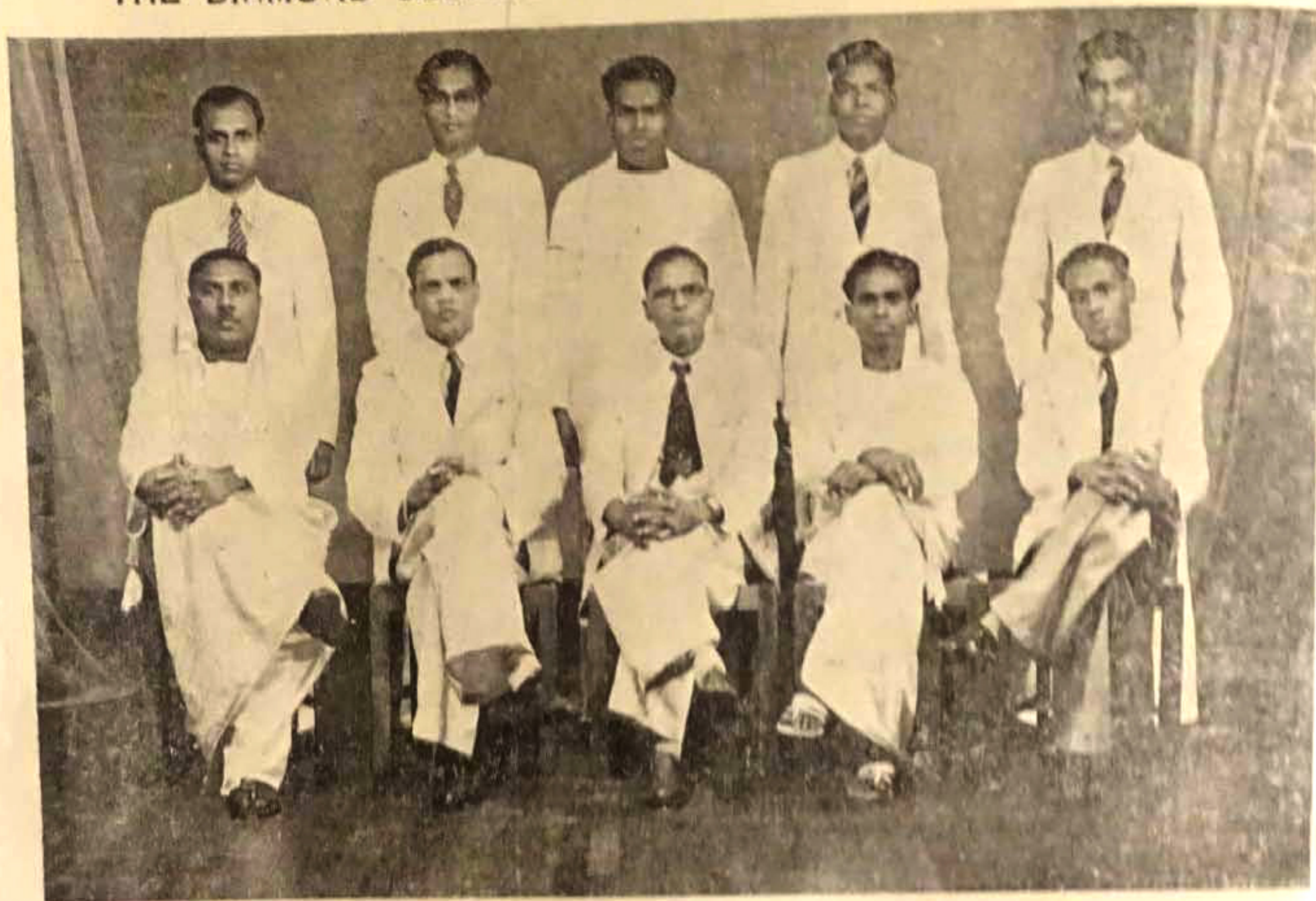
K. CHANMUGAM ESQR.
President.

N. PONNAMPALAM ESQR.
Vice-President.

THE DIAMOND JUBILEE COMMITTEE (COLOMBO BRANCH)

L. to R. Seated : S. Nadarajah, N. Ponnampalam, K. Chanmugam, R. V. Somasundaram, V. Perampal
Standing : T. Poopalapillai, P. Vanniasingham, V. Sundaramoorthy, A. Markandu, S. Thiagaraj

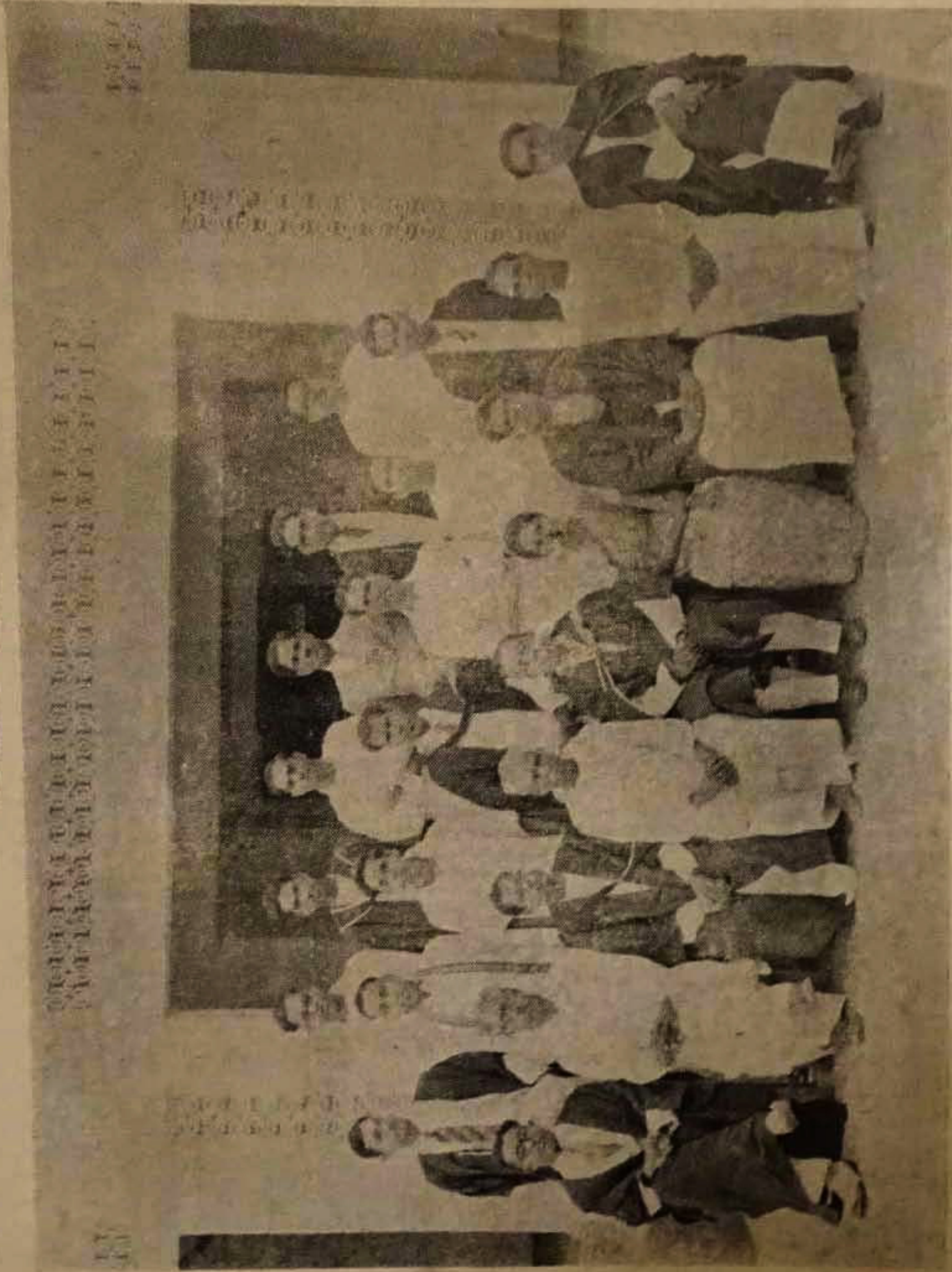

V. SOMASUNDARAM Esq.
(Secretary)

S. NADARAJAH Esq.
(Treasurer)

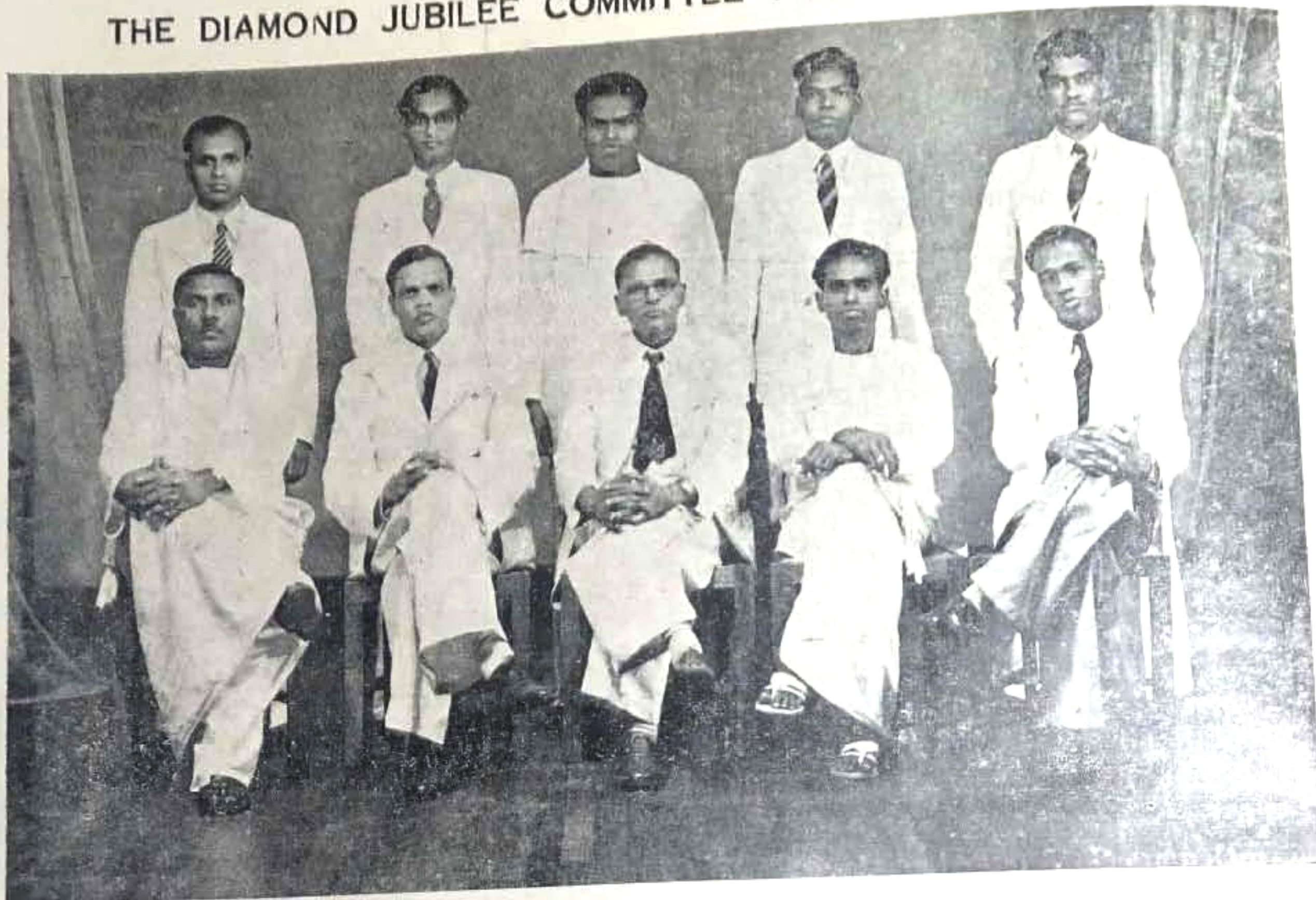

THE STAFF

THE DIAMOND JUBILEE COMMITTEE (COLOMBO BRANCH)

L. to R. Seated : S. Nadarajah, N. Ponnampalam, K. Chanmugam, R. V. Somasundaram, V. Perampalam,
Standing : T. Poopalapillai, P. Vanniasingham, V. Sundaramoorthy, A. Markandu, S. Thingarajah.

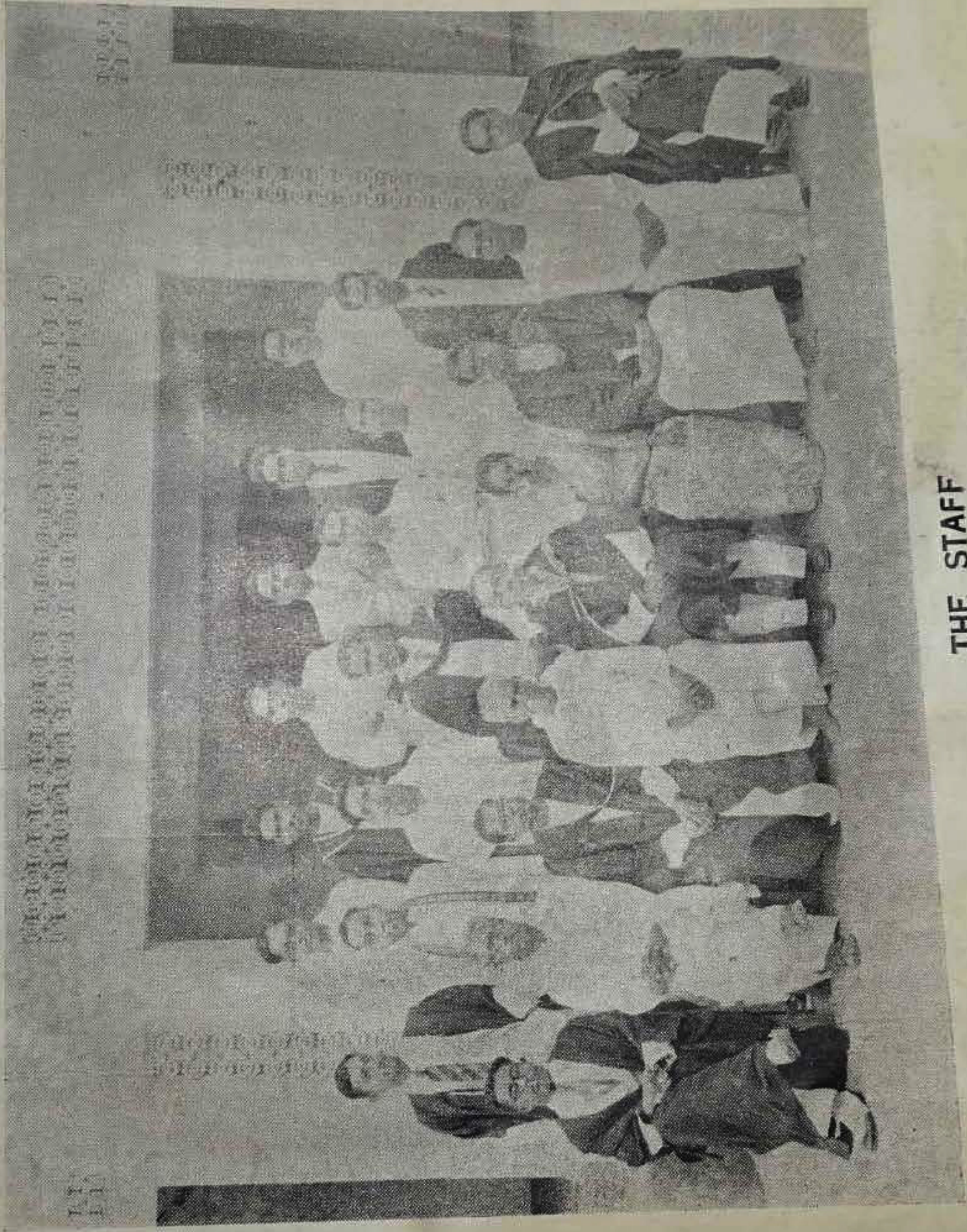

V. SOMASUNDARAM ESQ.
(Secretary)

S. NADARAJAH ESQ.
(Treasurer)

THE STAFF OF THE UNIVERSITY OF CALIFORNIA

THE STAFF

JUBILARIANS

R. KANDIAH ESQ.

V. SUBRAMANIAM ESQ.

JUBILARIANS

R. KANDIAH

To the Old Boys of Karainagar Hindu College no name is more popular than that of Mr. R. Kandiah. Placid as any lotus pond you saw, slow, but sure in all that he said and did, retiring in disposition, "R. K." has grayed his hair in the service of the school. As a teacher, very methodical and impressive, he is a master of the gentle art of spicing his lessons with racy humour. A true and loyal disciple of the Founder that he has been, it is in him that one can see the subtle blend of the spirit of Sayampu Upaththiyayar and that of the School. Generations of students have passed through his hands and cherish grateful and affectionate memories of a teacher who has not in the least been perturbed by the shoals' and reefs the profession has encountered in the last three decades. He is now fifty five; and may he be blessed to serve his full period with all strength in spirit and body!

V. SUBRAMANIAM

Enthusiasm and energy and an extraordinary amount of civic sense mark Mr. V. Subramaniam out from his colleagues easily. In his record of service he comes next to Mr. R. Kandiah. If according to modern standards a good teacher must be an active participant in his country's affairs then there is no one who satisfies this demand more than "V. S." His is a name in great demand with all local

organisations; and the public are well aware of the readiness with which he undertakes his work and the thoroughness with which he executes it. Whether it is the O. B. A. or the Y. M. H. A, the School Co-operative Book shop or class room work, no phase of the schools, activities can fail to record his real capacity to manage, and his devotion to serve. He is forty six. Long may he live to serve his school and his village!

M. AMBALAVANAR

Mr. Ambalavanar is a class by himself. Highly introspective, with his gaze fixed to the earth he treads he has been able to resist successfully the charms of photography or publicity of any kind. Indeed he loves Solitude more than Society, and seems to enjoy the charms that sages have seen in her face. Mathematics is milk to the students that sit at his feet. His interest in teaching is terrific and infectious, and he gives one the impression that if one gets so absorbed in the job, one has no other business with humanity. His originality is startling, so startling at times that one is led to think that in argument he is desperately fond of defeating his opponent. If a good teacher, like a poet, is born and not made at Training Colleges or elsewhere Mr. Ambalavanar is a good example. He is now forty four and may Heavens grant him all strength to carry on is the earnest prayer of all his pupils.

The Report of the Physical Director

I am glad to mention that our performance during the period under review, has been very encouraging. The first two terms were occupied in preparing various items for the long expected Diamond Jubilee celebrations. The success of the Physical Display and feats of strength during the celebrations was largely due to the enthusiasm which the boys put into their physical training. The visitors particularly admired our Boxing Displays, since it was a bit of novelty in the village to see two antagonists shaking hands after a bout and going away from the ring like two old friends with arms round each other.

Our Boxers did well in the Northern Province Inter Schools Boxing meet conducted by the Inspector of Physical Training, Mr. A. S. Sinnakone at the Palaly Govt. Training College, and several students won certificates and prizes. Ganesan our Captain, just missed the Championship, in the last bout, after a hard and plucky fight I would be wanting in my duty if I fail to mention here, for future guidance, that men of experience and or ex-boxers should be appointed to act as judges. Thiagarajah who has a fine style was medically condemned, as he had exerted himself too much by trying to reduce his weight, just before weighing and medical examination.

K. Sahadevan was declared Bantam weight Champion in the meet. Senathirajah, Paramanathy, Pathmanathan, Gunasingam and Sanmuganathan were runners-up in their respective weights.

In Football our performance at the first match against Parameshwara, was very heartening. Though

we drew with them, it was one of there best matches ever played in Jaffna as reported in the Observer. Our second match was with Jaffna Hindu College. We lost to them by 2 to 1. And our third match in the J. S. S. A. meet was against Mahajana. We lost that too.

We also played friendly matches with Karainagar Sports Union, Victoria and Jaffna Colleges. We drew with Victoria and lost to Karainagar Sports Union and Jaffna College. I must congratulate A. Gunaratnam our goalie on his splendid performance. A. A. Markandu (Capt), A. Selvaratnam (Vice Capt.) R. Balasubramaniam the full back and A. Shanmuganathan the Centre-half, also deserve honourable mention.

We hope to do better in the coming year.

A concert was held under the patronage of Dr. & Mrs. S. S. Rasanayagam, to collect funds to improve the playground. I am glad to say that we were able to net over Rs. 400/-. A cheque for Rs. 100/- towards the playground fund was given by Dr. Rasanayagam. Our thanks are due to all those who contributed towards the success of the concert.

Before I close I must thank the members of the staff for their kind co-operation and especially Mr. M. Vaidyanathan for having assisted me in coaching the Boxers and the First eleven Football Team.

J. C. ARULAMPALAM
Physical Director

The Senior Lyceum

Patron:	Mr. A. S. Kanagaratnam
President:	Mas. P. Ratnasingam
Vice President:	Mas. R. Balasubramaniam
Hony. Secy.:	Mas. K. Arumuganathan
Asst. Secy.:	Mas. S. Senathirajah
Treasurer:	Mas. A. Gunaratnam
Auditor:	Mas. S. Kumaradevan
English Editor:	Mas. M. Paramanathan
Tamil Editor:	Mas. A. Ponnampalam

icipated. Some of the subjects debated were:

1. Has the U. N. O. failed to achieve its aims?
2. Should there be co-education in this school?
3. Is the cinema a blessing to mankind?
4. Is the American intervention in Korean affairs conducive to world peace?
5. விஞ்ஞானம் நன்மை பயக்கின்றதா?
6. மாணவர்கள் தொழில் பயில்வோர், கலை பயில்வோர் எனப் பிரிக்கப் படவேண்டுமா?

We are glad to present our report for the year 1950. Our association completed a year of very successful activity. A number of interesting speeches were delivered, and great enthusiasm was shown in the debates, in some of which teachers also parti-

I must convey my sincere thanks to all the office bearers for their very warm co-operation in the work of the association.

K. ARUMUGANATHAN
Hon. Secretary

BOXING TEAM

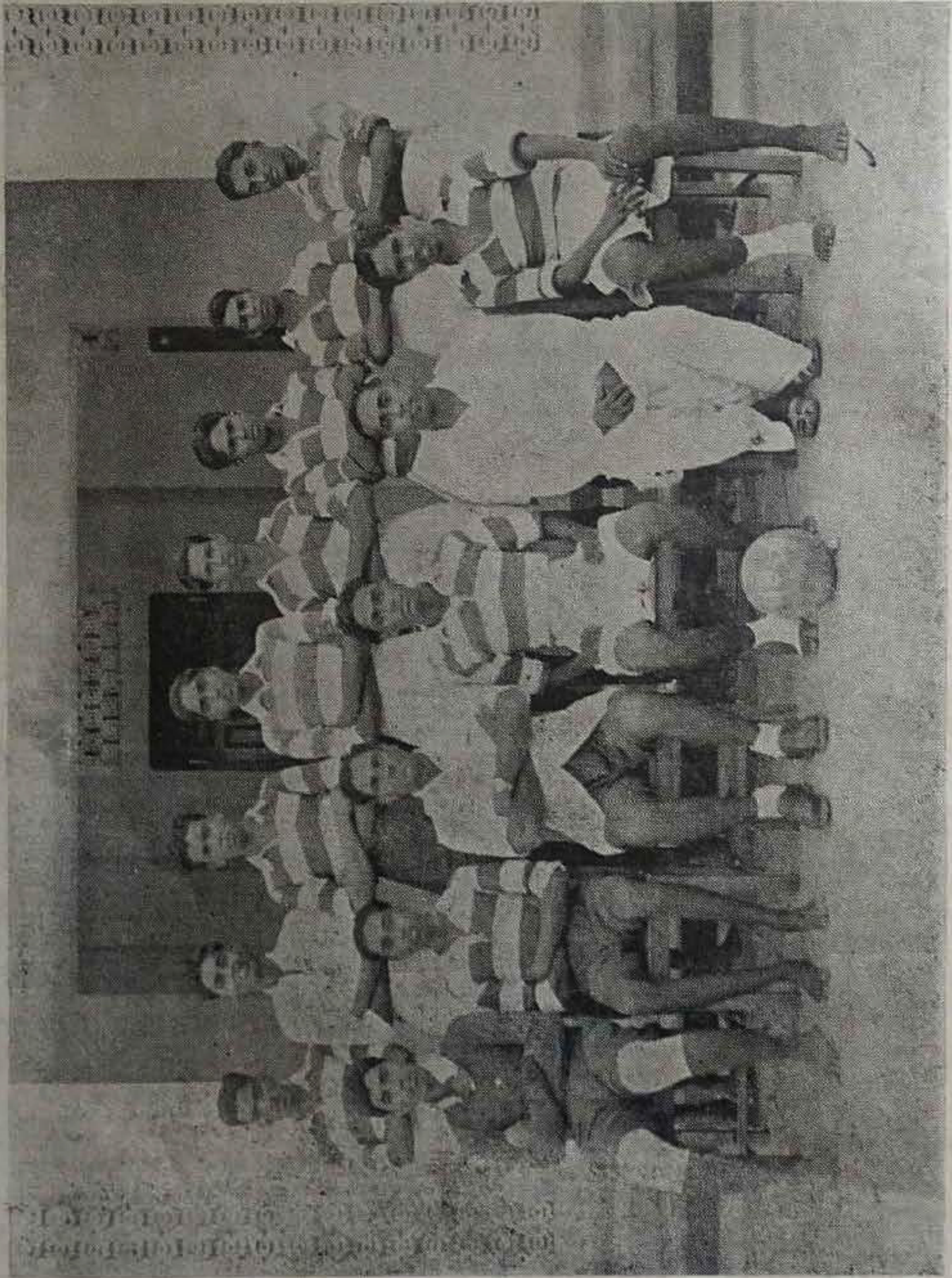

P
Y
R
A
M
I
D
B
U
I
L
D
I
N
G

A JUBILEE DISPLAY

· SOCCER XI 1950

The Art and Museum Association

Patron:	Mr. A. Thiagarajah, M. A., M. Litt. Principal.
President:	Mr. K. Bhageswara Sarma B. Sc.
Vice-President:	Mas. N. Tiruchittampalam,
Secretary:	Miss. K. Soundarambikai
Treasurer:	Mas. A. Shanmuganathan.

It is our aim to create a closer relationship between art and life. We study life in all its aspects and forms. We enjoy the aesthetic beauty of nature. We advocate an aesthetic way of life. In short, it is our motto to strive to make life and art vibrate in unison.

We have conducted a number of lectures on subjects of aesthetic and cultural value. We thank Mr. T. V. G. Sastry who addressed us on "Appreciation of Nature and Art" and later on "Enjoyment". We are indebted to Mrs. A. E. Kuria Kose for her enlightening lecture on "Music". We are ever grateful to her for the unforgettable musical performance she gave when she was accorded a farewell by the association on the eve of her leaving our College. We thank Mr. K. Thambirajah for giving us the benefit of his "Reflections

on Music' and Miss. K. Soundarambikai for her paper on "The Creative Rhythm of Life".

The association has worked hard in organising an art exhibition with a special section on Indian Art as a part of the Diamond Jubilee Celebrations of our College.

We have collected a number of specimens of interest for the College Museum and hope to make a complete representative collection of the fauna and flora of this place.

We are grateful to our patron for his kind advice and encouragement.

We thank our president under whose able guidance the association has striven towards the achievement of its ideals.

"Aum Tat Sat"

Miss. K. SOUNDARAMBIKAI,
Secretary.

The Industrial Association

Patron:	Mr. M. Vaidyanathan.
Chairman:	Mas. A. Ponnampalam
Secretary:	" S. Balachandran
Treasurer:	" S. Tharmalingam

This Association was formed with a view to promoting interest in Cottage Industries.

Ink and Hair Cream made by us have found favour with many of our people in Colombo. We supply the school with ink.

In addition to our practical side, we have had lectures. Of these, a lecture by Mr. K. Suntharajah of the Industries department on Pottery Industry was very interesting and instructive. I take this opportunity to thank him and Mr. K. B. Sarma B. Sc, who helped us in our activities ungrudgingly.

S. BALACHANDRAN,
Secretary.

The Council of Prefects

Mas. K. Thambirajah	Head Prefect
" M. Kanapathipillai	
" C. Nagaratnam	
" S. Arulampalam	
" C. Jeyaratnam	
" A. Balasingam	
" K. Sivaprakasam	
" A. Gunanayagam	
" M. Tiruneelakantasivam	
" A. Ponnampalam	
" P. Muthaiya	

school. Their help and services were appreciated both by the students and teachers.

Our Head Prefect has passed out and taken up to teaching. Messrs. Nagaratnam, Jabaratanam, Balasingam and Sivapragasam have also passed out and left us. A. Gunanayagam has become an Apothecary student, S. Arulampalam has become a Lab. Asst. in the Medical Department.

Our best wishes are due to them; they treated us well and did not misuse their powers though the master in charge of discipline, Mr. M. Vaidyanathan gave them full powers to deal with us,

We wish them well.

M. SHANMUGANATHAN.

The Council served the school in helping the students to maintain discipline both in and out of

Our Scouts

We wish to express our thanks to Mr. K. Srinivasan, our Scout Master, for his zealous and untiring efforts in bringing our Troop to its present standard of efficiency.

The troop did exceedingly well this year. The Troop consisted of 31 members, and on several occasions rendered help to the School

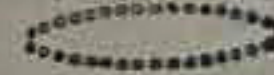
We were not able to do a lot of hiking or tracking this year. Instead we devoted ourselves to

more serious if not valuable scout activities.

We have made this year a successful year. But yet we are not satisfied. We want greater achievements next year.

We wish our members success in the forthcoming examination and hope for good scouting next year.

A. KUNARATNAM
Senir. Patrol Leader

காரைநகர் இந்துக்கல்வாரி இந்துவாலிபர் சங்கம்

ஏனைய வருஷங்களிலும் பார்க்க இவ்வருஷம் இவ்இந்துவாலிபர் சங்கம் மாணவர்களினது விடா முயற்சியினாலும், ஆசிரியர்களினது ஒத்துழைப்பினாலும், பல நன்மைகளை அடையப்பெற்றுள்ளது. இரு வகுப்பினரும் என்றுமில்லாத சிரத்தை யெடுத்துள்ளார்கள். காரியதரிசி, மாணவன் க. சிவப்பிரகாசம் எங்ஙனம் அரும்பாடுபட்டு உழைத்தார் என்பதை இச்சங்கம் என்றும் மறக்குமா? தமிழ் அறிவு நிரம்பிய அறிஞர் சிலர் சமூகமளித்தனர். அரிய சொற்பொழிவு ஆற்றினர். மாணவர்களுக்கு விளங்கக்கூடிய முறையில், சில ஆசிரியர்கள் சிறந்த விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினர். மாணவர்களும் அவர்களைப் பின்பற்றி இனிய விஷயங்களைப் பேசவும் விளங்கவும் அறிந்துகொண்டனர். இம் முன்னேற்றங்களுக்குக் காரணகர்த்தாவாக இருந்தவர் சைவசமய உணர்ச்சி நிறையப்பெற்றவரும், சிரிய தமிழறிவு படைத்தவரும், ஐக்கிய பொதுநல சேவையில் ஈடுபட்டவரும், கிராம முன்னேற்றத் திற்காக உழைப்பவரும், எங்கள் கல்லூரி ஆசிரியர்களுள் ஒருவருமாகிய ஸ்ரீமான். வே. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் என்பது உள்ளங்கை நெல்விக்கனி. உற்சாகத்தை ஊட்டியவர் அவர். உணர்ச்சியை உண்டாக்கியவர் அவர். ஊக்கத்தை அளித்தவரும் அவரே. அவர் சேவையை நாம் என்றும் மறக்கலாகாது.

1. உத்தியோகஸ்தர்கள்:

தலைவர்—மாணவன் பொ. முத்தையா
காரியதரிசி— „ க. சிவப்பிரகாசம்
தனாதிக்காரி— „ மா. சண்முகம்

2. நடைபெற்ற விஷயங்கள்:

1 “கோயில் வரலாறு”

- 2 “திருஞானசம்பந்தர்”
- 3 “பதிமுதுநிலை”
- 4 “சமயகுரவரும் சந்தானகுரவரும்”
- 5 “நால்வர் பெருமை”
- 6 “அருளுடைமை”
- 7 “சைவசமயம்”
- 8 “வள்ளுவரும் பல்லுயிரும்”
- 9 “ஒளவையார்”
- 10 “கம்பனும் கவிதையும்”
- 11 “மணிவாசகரும் திருவாசகமும்”
- 12 “நாவலரும் சைவசமயமும்”
- 13 “தேவாலய வழிபாடு”
- 14 “திருக்குறளின் பெருமை”
- 15 “கண்ணப்பநாயனார்”
- 16 “என்கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே”
- 17 “அஞ்செழுத்து”.

3. விசேஷ நிகழ்ச்சிகள்:

- 1 காந்தி ஜெயந்தி விழா
- 2 நவராத்திரி பூசை
- 3 திருஞானசம்பந்தர் பூசை
- 4 நால்வர் குருபூசை.

4. குறிப்பு: ஒவ்வோர் கிழமையிலும் வியாழக் கிழமை பின்னேரங்களில் சங்கக் கூட்டம் 4 மணி தொடக்கம் 5-30 மணி வரை ஒழுங்காக நடைபெற்றது. மாணவர்கட்கும் ஆசிரியர்கட்கும் இந்து வாலிபர் சங்கத்தின் சார்பால் ஏன் நன்றியைத் தாழ்மையுடன் தெரிவிக்கின்றேன்.

பொ. முத்தையா,
Chairman, Y. M. H. A.

R. R. NALLIAH, O. B. E.
Manager.

T. MUTTUSAMIPILLAI ESQ.
Crown Advocate,
Secretary, Managing Committee.

Fisherman—Life — by K. BAGHESWARA SARMA ESQ.

h a Dance — by THE COLLEGE GIRLS

THE TEACHERS' GUILD

Office bearers for 1951.

<i>President:</i>	Mr. V. Nadarajah
<i>Hony. Secy:</i>	„ A. Sithamparapillai
<i>„ Treasurer:</i>	„ T. Navaratnam

The Annual General Meeting was held during the last term of 1950, when the Staff Council that had been functioning with the Principal as the President for some years, was converted into the Teachers' Guild. The scope of the new organisation is great indeed with its emphasis on the Social and Cultural sides.

The Reading room will hereafter be better equipped, both with better types of furniture and periodicals of various kinds. We have a membership strength of 24. We were able to welcome Messrs. A. S. Kanagaratnam, P. Arumugasamy and S. Thiruchittampalam. Our best wishes go to Mr. M. Seevaratnam and Mrs. A. E. Kuriakose

who have left us to work elsewhere. We congratulate the latter and wish Mr. and Mrs. Kuriakose many happy years together.

We are happy to note that the Teacher's Guild took the initiative of organising a Concert in aid of the Playground Fund and collected some money. Since this report is called for rather early, I cannot record anything more than express the hope that the Guild will be rich in its activities this year. A fuller account may therefore be possible in the next report.

We congratulate the jubilarians.

A. SITHAMPARAPPILLAI,
Hony. Secy.

Art Review:

“FISHERMAN'S LIFE”

“Fisherman's Life” (illustration on the opposite page) with its twin “Fisherman-a Fantasy” are two of the many paintings that received the highest commendation from true connoisseurs of art at an exhibition of paintings by Sri Bhageswara Sarma held at Madras under the auspices of the South Indian Society of Painters and The Madras Govt. Museum.

Both the paintings—we regret our inability to reproduce the other—are typical of the artist's productions—charmingly unconventional in their disposition; both comprise every thing connected with the life and the sentimental and mental climate of the fisherman—his family—the moon determining the ebb and tide—the trees that give food and shelter, wood for fire, etc; we see him at work casting his net and the centre of everything, both home and work, is the mother, a moving figure in her sturdy beauty.

The artist, Sri K. Bhageswara Sarma is a teacher of Biology at the Karainagar Hindu College; and this gives valuable guidance to his works of art: the life of man, animal or plant from its

manifestation in the simplest cell to the perfection of a complex organism. Entirely self taught, he has retained a complete individuality that never degenerates into eccentricity and developed a technique which interprets very well the thoughtfulness and the strength of his vision. He is indeed a fine heir to his country's (Indian) Culture—a culture that is an attempt at translating spirit into matter, at giving material expression to a firm vision of the spirit.

It is our firm wish that many of his valuable works will get the chance they deserve richly of being seen by all interested in art in this country. Sri. D. P. Roy Chowdhuri, Principal of the Madras School of Art, who declared the exhibition open, said “Sri Bhageswara Sarma does not claim any academic career, so the loss of accepted discipline in the compositions has been compensated for by a different type of arrangement which is a discovery of his own. Some of his compositions, reveal striking presentation. They evince courage to support a straightforward approach. I hope they will arrest your attention as well.”

EDITOR.

List of Prize Winners Diamond Jubilee Crossword Competition

First Prize:—	No. 233 :	Mr. K. Nadarajah, C/o. Mr. K. Kanapathipillai, Maruthady, Karainagar.
Second Prize:—	No. 10183 :	Mr. N. Kanaganayagam, Chalmer's Granaries, Colombo.
Third Prize:—	No. 2852 :	Mr. M. Arumugam, Middle Street, Karainagar
Fourth Prize:—	No. 6282 :	Mr. Noel T. C. Williams, Railway Station, Slave Island.
Fifth Prize:—	No. 6515 :	Mr. E. D. S. Jayasinghe Land Settlement Dept. Colombo.
Student Prize	of a Parker fountain pen for the highest number of tickets sold was awarded to Mas. K. Sathanandhan of the Upper Sixth Std.	

KARAINAGAR HINDU COLLEGE DIAMOND JUBILEE CELEBRATIONS

*Statement of accounts of the Karainagar Committee for the period
ending 30th September 1950.*

EXPENDITURE	RECEIPTS
Rs. Cts.	Rs. Cts.
Refreshment Stall	Donations from Patrons
Decorations	Sale of Drama Tickets
Tablet (marble)	Sale of Entrance Tickets
Kalutara Basket Exhibitions	Peep Show
Chairs	Magic Show
Exhibitions	Games of Skill
Lights	Refreshments Sales
Physical Display	Physical Display
Games of Skill	Art Brochure Sales
Magic Show	Film show
Canteen	Advertisement
Drama	Stall Rent
Opening function and Entertainment	Sale of Kalutara Baskets
Printing and Advertisement	Reimbursements by Mrs. N. Nadarajah
Transport	Advance by Colombo Committee
Layout arrangements	Sale of used Cloth
Postage	Sale of used Cadjans
Principal's trip to Colombo	
Building and Gate construction	
Curtain and Stage	
Miscellaneous	
Cash Balance	Total
Rs. 7535 31	Rs. 7535 31

V. Kandappu,
M. Arumugam,
Jt. Secretaries.

M. Veluppillai,
Treasurer.

R. Murugesu,
A. Nagalingam,
Auditors.

KARAINAGAR HINDU COLLEGE DIAMOND JUBILEE FUND

Statement of accounts of Colombo Committee for the period ending 31-12-50

Payments	Rs.	Cts.	Receipts	Rs.	Cts.
Printing expenses	11	50	Contributions by old boys and well wishers	2486	67
Rent of Hall for the first General meeting held in Colombo.	22	50			
Postage & Stationery	46	85			
Travelling expenses for collection	226	65			
Contribution towards expenses for Diamond Jubilee celebrations					
Advertisement 190 00					
Cost of refreshments or the Stall 161 25	351	25			
Miscellaneous expenses	3	97			
Balance	1823	95			
	—	—			
	2486	67		2486	67

Sgd. V. SOMASUNDARAM

Hony. Secy.

Sgd. K. S. NADARAJAH

Hony. Treasurer

PLAYGROUND FUND.

1950—3rd Term Concert Accounts:-

INCOME,	Rs.	Cts.	EXPENDITURE,	Rs.	Cts.
By sale of tickets	553	00	To printing notices, tickets & programmes	40	00
„ Advertisement	5	00	„ Travelling etc.	181	23
„ Cheque from Dr. S. S. Rasanayagam	100	00	In hand	436	77
Total.	658	00	Total.	658	00

Mr. A. S. Kanagaratnam,

„ J. C. Arulampalam,

Organisers.

ஸ்தாபிதம் 1929.

S. R. S.

CLOTH STORES

S. R. SELLADURAI

No. 216, K. K. S. Road,
JAFFNA.

மில் ஜவுளி தினுசுகள் சில்க் வகைகள்
கைத்தறி தினுசுகள் சேலம்பட்டு, சேலைகள்
பட்டு வேஸ்டி சால்வைகள்

இன்னும் பலவிதமான பிடவை தினுசுகள்
மொத்தமாகவும், சில்லறையாகவும்
விலை சகாயமாய் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

சி. இ. செல்லத்துரை

நிர். 216, காங்கேசன்துறை ரோட்,
யாழ்ப்பாணம்

Refresh yourself at

THE MILK BAR

MAIN STREET, JAFFNA

Drinks of Quality

BURIANI

EGG ROTI &

DELICIOUS DISHES

for all palates

Phone. 266.

K. Rasiah,

Proprietor.

M. Bastiampillai & Sons

Phone 95.

or pay a visit to

BASTIAMPILLAI'S BOOK DEPOT

FOR YOUR STATIONERY

&

SCHOOL BOOKS

Main Street, Chundiculi

JAFFNA

வி. மு. த. அம்பலவாணர்,

140, ஆஸ்பத்திரி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்

பலவகையான சாய்ப்புச் சாமான்களும்,

நவதானியங்களும், பலசரக்கு வகையும்,

நிதானமான விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்

ஒரு முறை

சமூகம் அளித்துப் பார்க்கவும்.

*For Modern Jewellery of great
Decorative worth and Fine
Craftsmanship*

**THE HOUSE UNRIVALLED FOR QUALITY
AND WORKMANSHIP**

ORDERS PROMPTLY EXECUTED

A. S. MAHADEVA

JEWELLER AND GEM MERCHANT
65, Main Street JAFFNA

Phone: 221

THE
JAFFNA CO-OPERATIVE STORES Ltd.

MOTOR & ELECTRICAL SHOW ROOMS.

MOMSAC BUILDING

Grand Bazaar,

:

:

JAFFNA.

Telephones: 70 & 137.

Telegrams: "Lakshmi"

Enquiries solicited for all your

Electrical Goods, Radio sets and Gramophones,
Austin Cars, Austin Vans, and Chassis, Car Parts,
Bicycles and Cycle parts, India Super Tyres and Tubes,
Water Pumps, Paints, Hardware, Typewriters; Remington,
Underwood and Halda Filing Cabinet,
Office Equipment Etc.

THE GRAND HOTEL

BEACH ROAD,
JAFFNA.

- Shower Baths!
- Courteous Service!
- Exquisite Cuisine!
- Airy Balconies!
- Spacious Rooms!
- Clean Linen!
- Moderate Charges!

Open to the Lagoon Breezes.

Telephone :

V. Thuraiappah,
Proprietor.

CHEAPSIDE

YOUR FAVOURITE SHOP
FOR

Cycle, Gramophone
&
Sewing Machine
Spares
Hardware Goods

Oilman Stores
Sports Goods
Stationery
&
School Text Books

for Competitive Prices

Place your orders for

Stationery and Text Books
for
next year before Christmas
to avoid disappointment

NEW ROAD JUNCTION,
KARAINAGAR.

S. KANAGARATNAM,
Proprietor.

JEYALUCKUMY JEWELLERY MART.

Manufacturing Jewellers & Gem Merchants

ஜெயலக்குமி ஆபரண ஆகம்

தங்க வைர இரத்தின வியாபாரிகள்

NO. 3 SURUVIL ROAD KAYTS

ஊர்காவற்றுறை

தீவகமக்களின் வசதிக்கும் பொருளா தாரத்திற்கும் அடங்க
குறைந்த செலவில் நிறைந்த வேலைப் பாடுகளுடன்
குறித்த காலத்தில் செய்து கொடுக்கப்படும்

மகிழ்ச்சிக்குரியவை!

மகோன்னதமானவை !!

தற்காலத்திற்கேற்ற டிசைன்கள்

எங்கள் சொந்த தயாரிப்பு.

ஒருமுறை எங்கள் நிலையத்திற்கு விஜயஞ்செய்யுமாறு வேண்டுகின்றோம்

PROP: D. Kanagaratnam

தா. கனகரத்தினம்

For anything in Textiles

SILKS & SAREES

FOR ALL OCCASIONS

Largest Stockists of

TOILET REQUISITES	THERMOS FLASKS
PRESENTATION	TORCH LIGHTS
ARTICLES	ALARM CLOCKS &
FOUNTAIN PENS	OTHER SUNDRIES

Visit

THE

Sterling

182 & 184 K. K. S. Road
JAFFNA

PHONE 232

Tele

GRAMS Sterling

THE

NEW AERATED WATER

&

ICE MANUFACTORY

Vannarponnai, JAFFNA

Aerated & Mineral Waters of all kinds
and for all occasions

SPECIALISTS IN VIMTIM

ICE SUPPLIED AT ALL HOURS

விம் ரிம்—சுகத்திற்கு ஏற்ற பானம்

வேறெங்குமே பெறமுடியாது

PROP: V. A. Durayappah

JUNO & Co.

SPORTS SPECIALISTS

45, Main St. JAFFNA

THE ONLY ONE OF ITS KIND IN JAFFNA

For all your requirements

IN

SPORTS GOODS & E. P. N. S. WARE

ESTY & CO.

Chapel St. JAFFNA

VANS, BUSES, TAXIS, CARS, & LORRIES

&

All your automobile requirements

ATTENDED TO PROMPTLY & EFFICIENTLY

SCHOOL TOURS, EXCURSIONS. WEDDING PARTIES ETC.

Arranged for at Concession Rates